

HET INTERNATIONALE REGLEMENT

Spelregels

VOOR WEDSTRIJD-BRIDGE

1949

VASTGESTELD EN GEPUBLICEERD DOOR

THE PORTLAND CLUB

THE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE

THE AMERICAN CONTRACT BRIDGE LEAGUE

NADruk VERBODEN.

NEDERLANDSE VERTALING

VERZORGD DOOR DE

NEDERLANDSE BRIDGE-BOND

3e HERZIENE DRUK

1963

INHOUDSOPGAVE.

blz.

	DE STREKKING VAN DE SPELREGELS. . .	9
HOOFDSTUK I	OMSCHRIJVINGEN.	10
HOOFDSTUK II	INLEIDENDE BEPALINGEN. ..	15
Art. 1.	Het spel kaarten, de volgorde der kaarten en kleuren.	15
Art. 2.	De wedstrijdborden.	15
Art. 3.	Schikking van de tafels.	15
Art. 4.	Maats.	16
Art. 5.	Aanwijzing der plaatsen.	16
HOOFDSTUK III	VOORBEREIDINGEN EN VOORTZETTING.	
Art. 6.	Het schudden en het geven.	16
Art. 7.	Controle van mapjes en kaarten.	17
Art. 8.	Volgorde der rondes.	18
HOOFDSTUK IV	ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE ONREGELMATIGHEDEN.	
Art. 9.	Gang van zaken na een onregelmatigheid.	18
Art. 10.	Het opleggen van een straf.	19
Art. 11.	Het vervallen van het recht te straffen. ..	19
Art. 12.	Toekennen van een arbitrale score.	20
Art. 13.	Onjuist aantal kaarten.	20
Art. 14.	Ontbrekende kaart.	21
Art. 15.	Het spelen van een verkeerd bord	21
Art. 16.	Ongeoorloofde inlichtingen.	21
HOOFDSTUK V	HET BIEDEN.	
	DE JUISTE GANG VAN ZAKEN.	
Art. 17.	De duur van het bieden.	23
Art. 18.	Biedingen.	23
Art. 19.	Doublet of redoublet.	23
Art. 20.	Herhaling van het bieden.	24
Art. 21.	Bieding, gebaseerd op onjuiste inlichting. ..	24
Art. 22.	Gang van zaken nadat het bieden is gesloten.	24
	ONREGELMATIGHEDEN.	
Art. 23.	Een getoonde kaart tijdens het bieden ..	25
Art. 24.	Onmiddellijke verbetering van een bieding. ..	25

Art. 25.	Wijziging van een bieding.	25
Art. 26.	Ongeoorloofde inlichting verstrekt door wijziging van de bieding.	26
Art. 27.	Onvoldoende bod.	26

VOOR DE BEURT BIEDEN.

Art. 28.	Biedingen, die geacht worden in juiste volgorde te zijn gedaan.	27
Art. 29.	Gang van zaken na een bieding voor de beurt.	27
Art. 30.	Voor de beurt passen.	28
Art. 31.	Voor de beurt bieden.	28
Art. 32.	Voor de beurt doubleren of redoubleren.	29
Art. 33.	Gelijktijdig bieden.	30
Art. 34.	Op de beurt bieden na een onjuiste bieding.	30
Art. 35.	Behoud van het recht om te bieden.	30

ONTOELAATBARE BIEDINGEN.

Art. 36.	Ontoelaatbaar doublet of redoublet	30
Art. 37.	Bod, doublet of redoublet, terwijl men verplicht is te passen.	31
Art. 38.	Bod van meer dan zeven trekken.	32
Art. 39.	Bieding, nadat het bieden is gesloten.	32

CONVENTIONELE EN PSYCHISCHE BIEDINGEN.

Art. 40.	Afspraken tussen de maats	33
----------	--------------------------------	----

HOOFDSTUK VI HET SPELEN.

JUISTE GANG VAN ZAKEN.

Art. 41.	Het begin van het spelen.	34
Art. 42.	De rechten van de blinde en de beperkingen.	34
Art. 43.	Handelingen waardoor de blinde zijn rechten verbeurt.	35
Art. 44.	Volgorde en verloop van het spelen.	35
Art. 45.	Gespeelde kaart.	36
Art. 46.	Onvoldoende of onjuiste benaming van een kaart uit de blinde.	37
Art. 47.	Terugnemen van een gespeelde kaart.	38
Art. 48.	Tonen van één of meer kaarten door de leider.	38

Art. 49. Een tegenspeler toont één of meer kaarten. 38

STRAFKAART.

Art. 50. Behandeling van een strafkaart. 38

Art. 51. Twee of meer strafkaarten 39

Art. 52. Verzuim een strafkaart voor- of bij te spelen. 39

TEN ONRECHTE VOORSPELEN.

Art. 53. Aanvaard onjuist voorspelen. 40

Art. 54. Vóór de beurt uitkomen. 40

Art. 55. Vóór de beurt voorspelen door de leider 41

Art. 56. Vóór de beurt voorspelen door een tegenstander. 41

ONGERECHTIGD VOOR- OF

BIJSPELEN.

Art. 57. Voortijdig voor- of bijspelen door een tegenspeler. 43

Art. 58. Gelijkijdig voor- of bijspelen. 43

Art. 59. Niet kunnen voor- of bijspelen, zoals vereist. 43

Art. 60. Bijspelen na een onjuist vóór- of bijspelen. 44

HET VERZAKEN.

Art. 61. Verzuimen kleur te bekennen — Informeren naar een verzaking. 44

Art. 62. Herstel van een verzaking. 44

Art. 63. Voldongen worden van een verzaking. .. 45

Art. 64. Gang van zaken na een voldongen verzaking. 45

Art. 65. Ingebroke blijven te voldoen aan een verplichting, wat het voor- of bijspelen betreft. 46

TREKKEN.

Art. 66. Rangschikken van slagen. 47

Art. 67. Het inzien van slagen. 47

Art. 68. Een slag met een onjuist aantal kaarten. 48

Art. 69. Abusievelijk toegeëigende slag 49

OPEISEN EN AFSTAAN VAN SLAGEN.

Art. 70. Opeisen of afstaan van slagen door de leider. 49

Art. 71.	Gang van zaken na het opeisen van slagen door de leider.	49
Art. 72.	Beslissing van de wedstrijd-leider omtrent een betwiste eis.	49
Art. 73.	Opeisen of afstaan van slagen door de tegenspelers.	50
Art. 74.	Intrekken van het afstaan van slagen. ..	51

HOOFDSTUK VII **REGELS VAN ETHIEK.**

(1).	Grondbeginselen.	51
(2).	Overtreding van regels van ethiek.	52
(3).	Naleven van goede manieren.	53
(4).	Gebruik van conventies.	54
(5).	Toeschouwers.	54

HOOFDSTUK VIII **DE SCORE.**

Art. 75.	Scoren bij wedstrijd-bridge.	54
Art. 76.	Tabel van wedstrijd-score-punten.	55
Art. 77.	Plichten van de officiële berekenaar van de scores.	56
Art. 78.	Noteren van de resultaten.	56
Art. 79.	Bekrachtiging van de score.	56
Art. 80.	Score-methoden.	57

TOEKENNING VAN MATCH-PUNTEN.

Art. 81.	Match-puntenberekening bij paren- en persoonlijke wedstrijden.	57
Art. 82.	Matchpuntenberekening bij viertallenwedstrijden.	57
Art. 83.	Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met toekenning van match-punten.	58
Art. 84.	Gelijke resultaten.	58
Art. 85.	Oplossing van gelijkspel bij paren- of persoonlijke wedstrijden.	58
Art. 86.	Oplossing van gelijkspel bij viertallenwedstrijden met toekenning van match-punten.	59

TOEKENNING VAN INTERNATIONALE MATCH-PUNTEN.

Art. 87.	Berekening der punten.	60
Art. 88.	Vaststelling van de winnaar.	60

Art. 89.	Gelijk-spel.	60
BEREKENING NAAR TOTAAL-PUNTEN.		
Art. 90.	Vaststelling van de winnaar in wedstrijden om totaal-punten.	61
Art. 91.	Oplossing gelijk-spel in wedstrijden om totaal-punten.	61
TIJDSLIMIET VOOR HET HERSTEL VAN FOUTEN.		
Art. 92.	Gewonnen slagen.	61
Art. 93.	Protesteren.	61
Art. 94.	Verbeteringen in de score.	61
HOOFDSTUK IX OPZET VAN HET TOERNOOI.		
Art. 95.	Organisatie die het toernooi uitschrijft. ..	62
Art. 96.	Overdracht van bevoegdheden.	62
HOOFDSTUK X DE WEDSTRIJDLIEDER.		
Art. 97.	Algemene verantwoordelijkheden.	63
Art. 98.	Herstel van fouten in de gang van zaken.	63
Art. 99.	Bekendmaken van het recht tot protest.	64
Art. 100.	Beslissing als men het over de feiten eens is.	64
Art. 101.	Beslissing als men het over de feiten oneens is.	64
Art. 102.	Arbitrale score in viertallen-wedstrijden.	65
Art. 103.	Vervanging door een nieuw bord.	65
Art. 104.	Onklaar bord.	66
Art. 105.	Alternatieve handelwijzen.	67
Art. 106.	Maatregelen, aan het inzicht van de wedstrijd-leider overgelaten.	67
Art. 107.	Toekennen van punten als schadeloosstelling.	68
Art. 108.	Straffen in persoonlijke wedstrijden ...	68
Art. 109.	Disciplinaire straffen.	68
Art. 110.	Schorsing en uitsluiting van spelers	69
HOOFDSTUK XI PROTESTEN.		
Art. 111.	Het recht tot protesteren.	69
Art. 112.	Beslissing van het toernooi-comité op protesten.	70

Art. 113. Beslissing van de wedstrijdleider op protesten.	70
Art. 114. Getuigenverhoor.	71
Art. 115. Verkiesbaarheid van de leden van een commissie	71
Art. 116. Protest bij de landelijke autoriteit.	71

AANHANGSEL

Onklaar bord (zie ook art. 104).	72
---------------------------------------	----

HOOFDSTUK XII VOORSCHRIFTEN VAN DE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE.

Art. 117. Onjuist aantal kaarten en gedraaide handen.	72
Art. 118. Selectie-zittingen.	74
Art. 119	
t/m 121. Reserves.	74
Art. 122	
en 123. Invallers in paren- of persoonl. wedstrijden.	75
Art. 124	
en 125. Invallers in viertallen-wedstrijden.	76

DE STREKKING VAN DE SPELREGELS.

De spelregels zijn ontworpen om een correcte wijze van bieden en spelen vast te leggen en een billijke regeling vast te stellen voor de gevallen, waarin een speler bij toeval, door zorgeloosheid of onoplettendheid de goede gang van zaken verstoort, of een onopzettelijk doch niettemin onbillijk voordeel zou behalen.

Een speler, die een overtreding begaat, behoort een door de wedstrijdleader opgelegde straf of toegekende arbitrale score hoffelijk te aanvaarden.

Het doel van de bied- en speelmannieren is tweeledig:

ten eerste: de spelers vertrouwd te maken met de gewoonten en de etiquette bij het spel, die in een reeks van jaren algemeen aanvaard zijn;

ten tweede: die spelers voor te lichten, welke anders niet zouden aanvoelen, dat of hoe zij ongeoorloofde inlichtingen aan hun maat geven, hetgeen dikwijls veel meer te laken is dan overtreding van de spelregels.

Indien volgens deze beginselen wordt gehandeld, worden discussies vermeden en wordt het genoeg dat het spel verschaft, aanmerkelijk verhoogd.

HOOFDSTUK I

OMSCHRIJVINGEN.

Arbitrale score. Een score, die de wedstrijdleader naar eigen inzicht bepaalt (zie art. 12).

Bekennen. Een kaart spelen van de voorgespeelde kleur.

Beurt. Het ogenblik, waarop een speler mag bieden of spelen.

Bieden.

1. De procedure ter bepaling van het eindcontract door middel van opeenvolgende biedingen;
2. Het geheel van gedane biedingen;
3. De periode, waarin de biedingen worden gaan.

Bieding. Elk bod, doublet, redoublet of elke pas.

Blinde. De maat van de leader; hij wordt blinde, wanneer het bieden is gesloten.

Bod. Het noemen van een aantal trekken, dat men bereid is in een genoemde speelsoort te maken.

Bord. Een wedstrijdboard, zoals dit is omschreven in artikel 2; of de vier handen, zoals die oorspronkelijk zijn gegeven en in de vier vakken van het bord zijn geplaatst om gedurende een zitting te worden gespeeld.

Contract. Het op zich nemen door de partij van de leader om in de genoemde speelsoort, al dan niet gedoubleerd of geredoubleerd, het aantal trekken te maken, dat in het eindbod is genoemd.

Conventie. Elke bieding of speelwijze, welke ingevolge een tussen de maats gemaakte afspraak of regeling een andere strekking heeft dan die, welke er door de tegenstanders bij gebreke van uitlegging aan gegeven zou worden.

Deelnemer. Bij persoonlijke wedstrijden een speler, bij parenwedstrijden twee spelers, die gedurende een wedstrijd als maats spelen; bij wedstrijden van ploegen vier of meer spelers, die tot dezelfde ploeg behoren.

Deelscore. Score op een spel voor de vervulling van een contract, waarvoor de beloning minder dan 100 trekpunten bedraagt.

Doublet. Een bieding, welke de waardering van de trekken of downslagen van het bod van een tegenstander verhoogt.

Downslag. Elke slag, die de partij van de leider tekort komt om het contract te vervullen.

Dubbel. Zie doublet.

Dummy. Zie blinde.

Gemiddelde score. De helft van het maximum aantal matchpunten, dat een deelnemer kan behalen.

Gift.

1. Het verdelen van het spel kaarten om de handen van de vier spelers te formeren.
2. De kaarten op deze wijze verdeeld en beschouwd als een geheel, met inbegrip van het bieden en het spelen.

Groep. Een aantal deelnemers, dat, wat wisseling van bord en spelers betreft, onafhankelijk speelt van enig ander aantal.

Hand. De oorspronkelijk aan een speler gegeven kaarten of het nog niet gespeelde gedeelte daarvan.

Herstel. Een regeling, die gemaakt is om het bieden en het spelen zo normaal mogelijk te kunnen laten voortgaan, nadat een onregelmatigheid heeft plaats gehad.

Honneur. Elke aas, heer, vrouw, boer of tien.

Internationale matchpunten. Toe te kennen matchpunten volgens een door de World Bridge Federation opgestelde schaal.

Kleur. Eén van de vier groepen van 13 kaarten uit het spel, voorzien van een bijzonder kenmerk: ♠ (schoppen), ♥ (harten), ♦ (ruiten), ♣ (klaveren).

Kwetsbaarheid. De situatie, dat men is blootgesteld aan zwaardere straffen voor down-gaan en, bij het vervullen van het contract, recht heeft op hogere beloningen .

Leider. De speler, die voor zijn partij het eerst de speelsoort van het eindbod heeft genoemd. Hij wordt leider als het bieden is gesloten.

Maat. De speler waarmee men als een paar speelt tegen de twee andere spelers.

- Manche.** Een eenheid, waarvoor 100 of meer trekpunten moeten worden verzameld.
- Matchpunten.** Aan elke deelnemer toe te kennen punten bij vergelijking van zijn resultaat met dat van één of meer andere deelnemers.
- Nieuwe gift.** Een tweede of volgende gift door dezelfde speler ter vervanging van zijn vorige gift.
- Onjuiste slag.** Een slag, die minder of meer kaarten bevat dan de vier op geldige wijze gespeelde.
- Onregelmatigheid.** Een afwijking van de juiste gang van zaken zoals geregeld in de spelregels en de bied- en speelmannieren.
- Onvolledige aanwijzing.** Onvolledige aanduiding door de leider van de rang of de kleur van de kaart, die uit de hand van de blinde moet worden gespeeld (zie artikel 46).
- Overslag.** Elke slag, die de leider meer maakt dan hij volgens het contract verplicht was.
- Partij.** Twee spelers, die een paar vormen tegen de twee andere spelers.
- Pas.** De bieding, waarmede men te kennen geeft op dat moment geen bod te willen doen en niet te willen doubleren of redoubleren.
- Premiepunten.** Alle andere punten dan die men behaalt voor gemaakte trekken (zie artikel 76).
- Redoublet.** Een bieding, welke de waardering verhoogt van de trekken of downslagen van een bod van de eigen partij, hetwelk een tegenstander heeft gedoubleerd.
- Ronde.** Een deel van een zitting, waarin de spelers niet van plaats verwisselen.
- Scorepunten.** De waardering toegekend aan elk der partijen na beëindiging van het spel.
- Slag.** De eenheid waardoor de uitslag van het contract wordt bepaald; elke slag bestaat uit vier kaarten, één van elke speler, in volgorde gespeeld, te beginnen met het vcorsspelen.
- Slem.** Een contract om twaalf slagen te maken (zes trekken),

genaamd KLEIN SLEM of om dertien slagen te maken (zeven trekken), genaamd GROOT SLEM; ook de vervulling van zo'n contract noemt men slem.

Speelsoort. De in het bod genoemde kleur of sans-atout.

Spel. De 52 kaarten, waarmee het bridgespel wordt gespeeld.

Spelen.

1. Het spelen van een kaart uit iemands hand in een slag, met inbegrip van de eerste kaart, hetgeen voorspelen heet.
2. Het totaal van 1.
3. Het tijdsverloop waarin de kaarten worden gespeeld.

Straf. Een verplichting of beperking aan een partij opgelegd wegens overtreding van de spelregels.

Strafkaart. Een kaart, die voortijdig door een tegenspeler is getoond en die uit dien hoofde open op de tafel moet blijven liggen totdat deze reglementair moet worden gespeeld, dan wel mag worden opgenomen.

Tegenspeler. Een tegenstander van de leider.

Tegenstander. Een speler van het andere paar; een lid van de partij waartegen men speelt.

Trek. Elke slag, die de leider boven de zes maakt.

Trekpunten. Punten voor de trekken toegekend aan de partij van de leider, indien deze het contract vervult.

Troef. Elke kaart van de kleur, waarin het contract gespeeld wordt.

Uitkomst. De kaart, voorgespeeld in de eerste slag.

Verzaking. Het spelen van een andere dan de voorgespeelde kleur door een speler, die in staat is te bekennen.

Viertal. Twee paren, die als team aan verschillende tafels in verschillende windrichting, maar voor een gemeenschappelijk doel, dezelfde spellen spelen. (Toegestaan mag worden, dat een viertal uit meer dan vier leden bestaat).

Volgorde. De orde volgens de loop van de wijzers van de klok, waarin men het recht heeft om te bieden en te spelen.

Voorgeschreven kleur. Een kleur, die een speler ter vol-
doening aan een straf verplicht is te spelen, dan wel niet
mag spelen.

Voorspelen. De eerste kaart van een slag spelen.

Wedstrijd. Een ontmoeting van één of meer zittingen om een
winnaar aan te wijzen.

Wedstrijdleader. Een persoon, die belast is met de leiding
van een wedstrijd en met de toepassing van de spelregels.

Zitting. Een speelperiode, gedurende welke een bepaald aan-
tal borden moet worden gespeeld.

HOOFDSTUK II.

INLEIDENDE BEPALINGEN.

Het spel kaarten; de volgorde der kaarten en kleuren.

Artikel 1. Wedstrijdbridge wordt gespeeld met een spel van 52 kaarten, bevattende 13 kaarten van elk der vier kleuren. De kleuren zijn in afdalende volgorde; Schoppen (♠), Harten (♥), Ruiten (♦), Klaveren (♣). De kaarten van elke kleur zijn in afdalende volgorde: aas, heer, vrouw, boer, tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee.

De wedstrijdboarden.

Artikel 2. Een wedstrijdboard, bevattende een spel, is ter beschikking voor elke gift, welke gedurende een zitting moet worden gespeeld. Elk bord is genummerd en bevat vier vakken voor het opbergen der vier handen: noord, oost, zuid, west. Desgewenst kan worden volstaan met aanduiding van de noordplaats door middel van een pijl. De gever en de kwetsbaarheid moeten als volgt zijn aangeduid:

Noord gever	Borden	1	5	9	13
Oost gever	Borden	2	6	10	14
Zuid gever	Borden	3	7	11	15
West gever	Borden	4	8	12	16
Niemand kwetsbaar	Borden	1	8	11	14
Noord-Zuid kwetsbaar	Borden	2	5	12	15
Oost-West kwetsbaar	Borden	3	6	9	16
Allen kwetsbaar	Borden	4	7	10	13 ¹⁾

Dezelfde volgorde geldt voor de borden 17/32 en voor elke volgende groep van 16 borden.

¹⁾ Dit is het in Amerika en de meeste Europese landen, waaronder Nederland, aangenomen systeem. Elk land mag op dit punt afwijken de regels volgen.

Schikking van de tafels

Artikel 3. Aan elke tafel spelen vier spelers. De tafels worden genummerd volgens een door de wedstrijdleider vastgestelde volgorde. Hij duidt de noordrichting aan, welke is aangepast aan de vorm van de speelruimte en niet behoeft overeen te stemmen met de geografische noordzijde.

De andere windrichtingen worden aan de hand van noord volgens het kompas bepaald.

Maats.

Artikel 4. De vier spelers aan elke tafel vormen twee partijen of paren. Noord-zuid tegen oost-west. In paren- of viertallenwedstrijden treden de deelnemers op als paren- of als viertallen en behouden dezelfde samenstelling gedurende een zitting¹⁾. In persoonlijke wedstrijden treedt elke deelnemer afzonderlijk aan en gedurende de zitting wordt van maat gewisseld.

¹⁾ Behalve in geval van invallers, toegestaan door de wedstrijdleader.

Aanwijzing der plaatsen.

Artikel 5. Bij het begin van een zitting wijst de wedstrijdleader elke deelnemer (persoon, paar of viertal) zijn plaats aan. Tenzij anders voorgeschreven mogen de leden van een paar of viertal in onderling overleg uitmaken welke van de hun toegewezen plaatsen door ieder van hen zal worden ingenomen. Nadat een bepaalde windrichting is gekozen, kan een speler nog slechts op last of met toestemming van de wedstrijdleader van richting veranderen. De spelers veranderen van windrichting of begeven zich naar een andere tafel volgens de aanwijzingen van de wedstrijdleader. De wedstrijdleader zorgt voor een duidelijke bekendmaking van zijn aanwijzingen; elke speler is er voor verantwoordelijk, dat hij op de juiste tijd en zoals voorgeschreven wisselt en dat hij na elke wisseling de juiste plaats inneemt.

HOOFDSTUK III.

VOORBEREIDINGEN EN VOORTZETTING.

Het schudden en het geven.

Artikel 6. Voordat het spelen begint, moet elk spel kaarten door de spelers worden geschud en met de beeldzijde naar beneden kaart voor kaart in volgorde worden gegeven, zodat vier handen ontstaan, elk van 13 kaarten. Elke hand wordt daarna met de beeldzijde naar beneden in één der vier vak-

ken van het bord gedaan. Bij het schudden en het geven moet een lid van elk paar aanwezig zijn, tenzij de wedstrijdleader een andere regeling treft.

Er moet opnieuw worden geschud en gegeven, indien blijkt, vóórdát de laatste kaart is gegeven, dat de kaarten op onjuiste wijze zijn gegeven of dat een speler de beeldzijde van een kaart heeft gezien.

De wedstrijdleader kan ook een nieuwe gift gelasten wegens elke hem daartoe voldoende voorkomende reden.

De wedstrijdleader mag voorschrijven, dat het schudden en het geven aan iedere tafel onmiddellijk vóórdát met spelen begonnen wordt moet geschieden; ook mag het schudden en geven vooraf door de wedstrijdleader of diens assistenten worden verricht. Indien de voorwaarden, waaronder wordt gespeeld, zulks nodig maken, kunnen op instructie van de wedstrijdleader van elke oorspronkelijke gift, één of meer duplicaten worden gemaakt.

Controle van mapjes en kaarten.

Artikel 7. Het bord, dat moet worden gespeeld wordt midden op de tafel gelegd met de noordzijde in de als zodanig vastgestelde windrichting. Nadat de vier spelers hebben plaats genomen, neemt elke speler de kaarten uit het vak dat met zijn windrichting overeenstemt.

Gedurende het spelen blijft elke speler in het bezit van zijn eigen kaarten, waarbij hij er voor dient te waken, dat zij niet vermengd kunnen raken met die van één der andere spelers. Het is de spelers niet toegestaan tijdens of na het spelen andere dan zijn eigen kaarten aan te raken¹⁾, tenzij hiervoor toestemming van de wedstrijdleader is verkregen. Het bord blijft midden op de tafel liggen totdat het spel is beëindigd. Nadat de kaarten uit het bord zijn genomen moet elke speler ze, alvorens ze in te zien, met de beeldzijde naar beneden tellen om zich te overtuigen, dat hij er precies dertien heeft. Hij moet ze opnieuw tellen alvorens ze, na beëindiging van het spel, in het bord te steken.

Elke speler plaatst vervolgens zijn dertien kaarten weer in het vak, dat met zijn windrichting overeenstemt. Daarna mag geen enkele hand meer uit het bord worden genomen,

tenzij een speler van elk paar of de wedstrijdleader daarbij tegenwoordig is.

1) Doch de leader mag de kaarten van de blinde spelen volgens art. 45.

Volgorde der ronden.

Artikel 8. Bij het begin van iedere zitting geeft de wedstrijdleader de spelers aanwijzingen naar welke tafels de borden na elke ronde gebracht moeten worden. Tenzij anders door de wedstrijdleader bepaald, is de noordspeler van elke tafel er voor verantwoordelijk, dat de aan zijn tafel gespeelde borden voor de volgende ronde naar de juiste tafel worden gebracht.

In het algemeen eindigt een ronde als de wedstrijdleader het aanvangssein voor de volgende ronde geeft; maar als op dit moment het spelen aan een tafel nog niet is beëindigd, dan gaat voor deze tafel de ronde door, totdat het spelen is voltooid, de score voor het laatste spel is vastgesteld en op het juiste score-formulier is genoteerd.

De laatste ronde van een zitting — en daarmee de zitting zelf — eindigt als aan elke tafel alle scores op de juiste score-formulieren zijn genoteerd.

HOOFDSTUK IV.

ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE ONREGELMATIGHEDEN.

Gang van zaken na een onregelmatigheid.

Artikel 9. De wedstrijdleader moet worden ontboden, zodra de aandacht op een onregelmatigheid is gevestigd. Het ontbieden van de wedstrijdleader brengt geen verandering in de rechten, waarop een speler anders aanspraak zou hebben. Elke speler — behalve de blinde, indien deze zijn rechten volgens artikel 43 heeft verloren — mag de aandacht op een onregelmatigheid vestigen en de wedstrijdleader ontbieden. Het feit, dat een speler de aandacht vestigt op een door zijn partij begane overtreding beïnvloedt in geen enkel opzicht de rechten van de tegenstanders.

Nadat de aandacht op een onregelmatigheid is gevestigd mag geen der spelers bieden of spelen totdat de wedstrijd-

leider heeft uitgelegd op welke wijze de onregelmatigheid kan worden hersteld en welke straf kan worden opgelegd. Voortijdig herstel van een onregelmatigheid door de overtreder stelt hem bloot aan verdere straf (zie art. 26).

Het opleggen van een straf.

Artikel 10. De wedstrijdleader legt de toepasselijke straffen op. De spelers missen het recht eigendunkelijk straffen op te leggen of kwijt te schelden; en de wedstrijdleader mag buiten hem om door de spelers opgelegde of kwijtgescholden straffen ongedaan maken. Als de spelregels keuze bieden uit verschillende straffen moet de wedstrijdleader de verschillende mogelijkheden toelichten. Indien de leader de keuze heeft uit verschillende strafmogelijkheden moet hij de keuze zonder hulp van de blinde bepalen.

Het vervallen van het recht te straffen.

Artikel 11. Het recht tot straffen wegens een onregelmatigheid kan verbeurd worden, indien een speler van de niet-overtredende partij iets onderneemt alvorens de wedstrijdleader te ontbieden. Het gaat in ieder geval verloren, indien hij biedt (art. 34) of speelt (art. 60), nadat door zijn tegenstander aan zijn rechterhand een onregelmatigheid is begaan en voordat een wettige straf is bepaald en opgelegd. Overleg tussen de maats over het opleggen van een straf is niet geoorloofd; als de wedstrijdleader constateert, dat dit overleg heeft plaats gehad, behoort hij het recht tot straffen te annuleren. Indien herstel of bekrachtiging van de zijde van de wedstrijdleader vereist is om het bieden of het spelen te kunnen voortzetten, dient deze te handelen zoals voorzien is in de spelregel, welke op de bewuste overtreding van toepassing is.

Zelfs, indien het recht tot straffen volgens deze bepaling is vervallen, mag de wedstrijdleader een disciplinaire straf is in de spelregel, welke op de bewuste overtreding van toekennen.

Toekennen van een arbitrale score.

Artikel 12. De wedstrijdleader mag op eigen initiatief zowel als op verzoek van een speler een arbitrale score (of scores) toekennen, doch slechts in de gevallen, dat de spelregels hem daartoe machtigden (zie art. 107) of als volgens het oordeel van de wedstrijdleader:

- a. deze spelregels geen strafbepaling bevatten, die een niet-overtredende deelnemer volledig schadeloos stelt voor een overtreding van de spelregels of de bied- en speelmannieren door een tegenstander;
- b. er niet een herstel kan plaats vinden, door hetwelk het spel op normale wijze kan worden gespeeld;
- c. er een onjuiste straf is ondergaan.

De wedstrijdleader mag niet een arbitrale score toekennen omdat hij de straf, die in de spelregels is bepaald, te zwaar acht voor de overtreder of te voordelig voor de niet-overtredende partij.

Een arbitrale score kan worden toegekend door wijziging van de scorepunten op het spel of door toekenning van 0 of meer matchpunten (zie art. 107). Het aantal punten, toe te kennen aan de niet-overtredende partij mag niet hoger zijn dan nodig is om mogelijk nadeel door de onregelmatigheid op te heffen. Het aantal punten, toegekend aan de overtredende partij, mag worden verminderd met strafpunten. De aan één der partijen als compensatie toegekende punten behoeven niet gelijk te zijn aan het aantal strafpunten, dat aan de andere partij wordt opgelegd.

Onjuist aantal kaarten.

Artikel 13. Indien de wedstrijdleader constateert, dat één of meer der vakken van het bord een onjuist aantal kaarten bevat, herstelt hij dit aan de hand van de genoteerde kaartverdeling (als deze bestaat) of door de spelers, die het spel tevoren hebben gespeeld, te raadplegen, of, als het spel onjuist is gegeven, door een nieuwe gift voor te schrijven (art. 6). Hij behoort dan voor te schrijven, dat het spel normaal wordt gespeeld en gewaardeerd, tenzij een speler een kaart van een andere speler heeft gezien en de wedstrijdleader de daardoor verkregen inlichting van zodanige

betekenis acht, dat deze storend werkt op de normale gang van zaken, in welk geval hij een arbitrale score behoort toe te kennen en een overtreder mag straffen.

Ontbrekende kaart.

Artikel 14. Wanneer drie handen compleet zijn en de vierde onvolledig is, dient de wedstrijdleader een onderzoek in te stellen naar de ontbrekende kaart, en:

- a. indien zij tussen de gespeelde kaarten wordt gevonden is art. 68 van toepassing;
- b. indien zij ergens anders dan tussen de gespeelde kaarten wordt gevonden, moet zij aan de onvolledige hand worden toegevoegd;
- c. indien zij niet gevonden kan worden, wordt de gift met gebruikmaking van een nieuw spel kaarten zo goed mogelijk in overeenstemming gebracht met de oorspronkelijke samenstelling.

In de gevallen b. en c. wordt geacht, dat de gevonden kaart steeds tot de onvolledige hand heeft behoord en moet deze aan die hand worden toegevoegd. Deze kaart kan een strafkaart worden (art. 50), en het verzuim de kaart te hebben gespeeld kan als een verzaking worden aangerekend.

Het spelen van een verkeerd bord.

Artikel 15. Indien spelers een bord spelen, dat in die ronde niet voor hen bestemd is, mag de wedstrijdleader van hen verlangen, dat zij het juiste bord later tegen elkaar spelen; doch indien geen van hen het bord eerder heeft gespeeld, behoort hij de score te handhaven. Indien iemand van hen het bord tevoren al dan niet tegen de juiste tegenstanders heeft gespeeld wordt zijn tweede score op het bord geannuleerd, zowel voor zijn partij als voor zijn tegenstanders; de wedstrijdleader behoort aan de deelnemers, waaraan de gelegenheid om een geldige score te behalen ontgaat, een arbitrale score toe te kennen.

Ongeoorloofde inlichtingen.

Artikel 16. Als een speler per ongeluk een ongeoorloofde inlichting ¹⁾ ontvangt betreffende een spel dat hij speelt of

nog moet spelen, moet de wedstrijdleider hiervan onmiddellijk in kennis worden gesteld, bij voorkeur door degene, die de inlichting verkreeg. De wedstrijdleider behoort te bepalen, dat het spel op normale wijze moet worden gespeeld en gescoord, tenzij hij de verkregen inlichting van zodanige betekenis acht, dat dit storend werkt op de normale gang van zaken, in welk geval hij een arbitrale score behoort toe te kennen, dan wel een tijdelijke plaatsvervanger mag aanwijzen voor de speler die de ongeoorloofde inlichting heeft ontvangen.

Indien een andere speler dan de leider zijn maat door middel van een opmerking, een onmiskenbaar gebaar, of een gedraging, die een bepaalde bieding, uitkomst, speelwijze of speelplan oppert een ongeoorloofde inlichting verstrekt en hierop de aandacht is gevestigd en de wedstrijdleider onmiddellijk is ontboden, kan deze:

- a. bepalen, dat het bieden of het spelen normaal moet worden voortgezet, indien hij de ongeoorloofde inlichting van geen betekenis acht; of
- b. bepalen, dat het bieden of het spelen moet worden voortgezet, daarbij zich het recht voorbehoudend een arbitrale score toe te kennen als hij van oordeel is, dat de uitslag beïnvloed werd door de ongeoorloofde inlichting; of
- c. de maat van de overtreder verbieden een bieding te doen of een speelwijze te volgen, ingegeven door de ongeoorloofde inlichting; ook mag de wedstrijdleider bepalen, dat de maat van de overtreder een zodanige gedragswijze moet volgen, dat de rechten van de niet-overtredende partij, naar het oordeel van de wedstrijdleider het best worden beschermd; of
- d. onmiddellijk een arbitrale score toekennen.

¹⁾ Voorbeelden van per ongeluk verkregen ongeoorloofde inlichtingen: een inlichting verkregen door het inzien van een verkeerde hand; door het horen van biedingen, van bepaalde resultaten of van opmerkingen; door het zien van kaarten aan een andere tafel of door — voordat het bieden is begonnen — het zien, aan zijn eigen tafel, van een kaart, die voor een andere speler bestemd is.

HOOFDSTUK V.

HET BIEDEN.

De juiste gang van zaken.

De duur van het bieden.

Artikel 17. Het bieden begint voor elke speler als hij zijn kaarten inziet, na ze uit het bord te hebben genomen. De speler, die door het bord als gever is aangeduid doet de eerste bieding en daarna biedt elke speler in volgorde. Wanneer na een bieding drie keer opeenvolgend is gepast is het bieden gesloten.

Biedingen.

Artikel 18. In elk bod moet een aantal trekken — van één tot zeven — genoemd worden, alsmede de speelsoort. Een bod gaat boven het vorige, indien óf een groter aantal trekken óf hetzelfde aantal trekken in een hogere speelsoort wordt genoemd. Een bod, dat aan deze voorwaarden voldoet is voldoende; zo niet dan is het onvoldoende. De speelsoorten zijn in afdalende volgorde: Sans-Atout, Schoppen, Harten, Ruiten, Klaveren.

Doublet of redoublet.

Artikel 19. Een speler mag alleen het laatst voorafgaande bod doubleren en dan nog slechts, indien het door een tegenspeler is gedaan en er geen andere bieding dan „pas” is tussengekomen.

Een speler mag alleen het laatst voorafgaande doublet redoubleren en dan nog slechts indien het doublet door een tegenspeler is gegeven en er geen andere bieding dan „pas” is tussengekomen.

Een speler behoort na te laten bij het doubleren of redoubleren het aantal trekken en/of de speelsoort te noemen; maar, indien hij één van beide, of beide onjuist noemt, wordt hij geacht het bod te hebben gedoubleerd of te hebben gedoubleerd, zoals het werkelijk was gedaan. Elk doublet of redoublet wordt te niet gedaan door een volgend juist bod. Volgt een dergelijk bod niet, dan worden de scorepunten verhoogd zoals bepaald in art. 76.

Herhaling van het bieden.

Artikel 20. Een speler, die een bieding niet duidelijk verstaat mag dadelijk verlangen, dat deze wordt herhaald.

Voordat het bieden is gesloten heeft elke speler het recht herhaling van alle voorgaande biedingen te vragen als het zijn beurt is om te bieden, behalve als hij volgens de spelregels verplicht is te passen.

Nadat het bieden is gesloten hebben de leider en elk der tegenspelers het recht herhaling van alle voorgaande biedingen te vragen. Voor de tegenspelers houdt dit recht op, wanneer één van hen in de eerste slag heeft gespeeld; het recht van de leider houdt op, wanneer hij in de eerste slag heeft gespeeld of de blinde één of meer van zijn kaarten heeft blootgelegd.

Een verzoek om herhaling van het bieden behoort slechts door een tegenstander te worden beantwoord. Elke speler, met inbegrip van de blinde of een speler, die volgens de spelregels moet passen, mag en behoort een bij de herhaling gemaakte fout dadelijk te verbeteren.

Bieding gebaseerd op onjuiste inlichting.

Artikel 21. Een speler heeft geen verhaal, indien hij een bepaald bod heeft gedaan gebaseerd op een verkeerd begripen zijnerzijds. Een speler mag straffeloos elke door hem gedane bieding wijzigen, die een gevolg was van een hem door een tegenstander verstrekte onjuiste inlichting, mits zijn maat daarna nog geen bieding heeft gedaan. Indien hij zijn bieding verkiest te wijzigen, dan mag zijn linker tegenstander als het zijn beurt is, eveneens straffeloos, zijn eventueel gedane bieding wijzigen.

Gang van zaken nadat het bieden is gesloten.

Arikel 22. Nadat het bieden is gesloten:

- a. en geen enkele speler een bod heeft gedaan, worden de kaarten zonder te spelen weer in het bord gedaan. Het feit, dat geen der spelers een bod heeft gedaan is geen reden voor een nieuwe gift;
- b. en een speler een bod heeft gedaan, wordt het laatste bod het contract en begint het spelen.

ONREGELMATIGHEDEN.

Een getoonde kaart tijdens het bieden.

Artikel 23. Indien tijdens het bieden een speler een kaart op tafel legt of een kaart zodanig vasthoudt, dat zijn maat de beeldzijde ervan kan zien, moet de wedstrijdleider vorderen, dat iedere zodanige kaart open op tafel blijft liggen tot het bieden is gesloten; en:

- a. indien het slechts één kaart is, lager dan een honneur en niet voortijdig gespeeld, dan bestaat er geen straf en mag de kaart, nadat het bieden is gesloten, weer worden opgenomen;
- b. indien het een honneur is of het zijn meer kaarten dan één, of het is een voortijdig gespeelde kaart, dan geldt als straf, dat de maat van de overtreder de eerste maal, dat het zijn beurt is om te bieden moet passen; bovendien mag de leider, indien de overtreder tegenspeler wordt, elke zodanige kaart als strafkaart behandelen (art. 50).

Onmiddellijke verbetering van een bieding.

Artikel 24. Een speler mag zijn voorgenomen bieding in de plaats stellen van een door hem bij vergissing gedane bieding, mits hij dit zonder onderbreking doet. Indien de laatste bieding juist is, is deze geldig en is er geen straf; indien onjuist, dan is hij onderworpen aan het toepasselijke artikel der spelregels.

Wijziging van een bieding.

Artikel 25. Een bieding, gedaan ter vervanging van een eerder in dezelfde beurt gedane bieding, maar te laat om als verbetering te gelden volgens art. 24, wordt gannuleerd; en:

- a. indien de eerste bieding onjuist was is de overtreder onderworpen aan het gestelde in het toepasselijke artikel;
- b. indien de eerste bieding juist was moet de overtreder óf:
 1. zijn eerste bieding handhaven en geldt als straf, dat zijn maat moet passen de eerste maal, dat hij aan de beurt is om te bieden;
 2. een juiste bieding doen en dan geldt als straf, dat zijn partner verder moet passen.

De maat van de overtreder kan bovendien worden verplicht tot voorspelen volgens het voorgeschrevene in art. 26.

Ongeoorloofde inlichting verstrekt door wijziging van de bieding.

Artikel 26. Indien een speler een speelsoort noemt, welke niet voorkomt in de bieding, die hij in die beurt tenslotte doet (zoals bij wijziging van een bod of bij het doen of verbeteren van een onjuist bod¹⁾) en hij wordt later tegenspeler; en:

- a. indien de ten onrechte genoemde speelsoort een kleur was, geldt als straf, dat de leider de maat van de overtreder mag verbieden de eerste maal, dat hij mag voorspelen — de uitkomst inbegrepen — die kleur te spelen; dit geldt zo lang die maat aan slag blijft;
- b. indien de ten onrechte genoemde speelsoort Sans-Atout was en de maat van de overtreder moet uitkomen, dan geldt als straf, dat de leider van de maat van de overtreder mag vorderen in een door de leider voorgeschreven kleur uit te komen.

Indien een speler een andere bieding in de plaats heeft gesteld van een doublet of een redoublet dan zijn de straffen genoemd in art. 27 onder (c) van toepassing.

¹⁾ behalve, zoals toegestaan volgens art. 24.

Onvoldoende bod.

Artikel 27. Een op de beurt gedaan onvoldoende bod moet worden verbeterd, indien een tegenstander daarop de aandacht vestigt, en wel door vervanging van het bod door een voldoende bod of door een „pas”¹⁾). Het mag niet worden vervangen door een doublet of door een redoublet. Indien de in de plaats gestelde bieding:

- a. het laagste voldoende bod is in de genoemde speelsoort dan gaat het bieden door, alsof er geen onregelmatigheid had plaats gehad;
- b. enig ander voldoende bod is, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen;
- c. „pas” is, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen; bovendien mag de leider, indien de maat van de overtreder moet uitkomen:

1. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt; of
2. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft.

Indien een overtreder toch poogt een doublet of redoublet in de plaats te stellen van het onvoldoende bod moet deze bieding worden geannuleerd; hij moet dan passen en de overtreding is onderworpen aan de staf, vermeld onder c. van dit artikel.

Indien een speler voor de beurt een onvoldoende bod doet is art. 31 van toepassing.

- 1) De overtreder heeft het recht de bieding, welke hij in die beurt ten slotte wil doen, uit te kiezen, nadat de toepasselijke straffen vermeld zijn, en elke bieding, die hij tevoren als vervanging heeft trachten te doen, wordt geannuleerd, maar art. 26 kan toepassing vinden.

VOOR DE BEURT BIEDEN.

Biedingen, die geacht worden in juiste volgorde te zijn gedaan.

Artikel 28. Een bieding wordt geacht in juiste volgorde te zijn gedaan,

- a. indien zij is gedaan zonder dat is gewacht op het passen van de rechter-tegenspeler, indien deze reglementair verplicht is te passen;
- b. indien zij is gedaan door een speler, die aan de beurt was om te bieden, terwijl een tegenstander voor de beurt heeft geboden en hiervoor nog geen straf is opgelegd; hierdoor komt de straf voor het voor de beurt bieden te vervallen en het bieden gaat verder alsof die tegenstander die keer niet heeft geboden.

Gang van zaken na een bieding voor de beurt.

Artikel 29. Een bieding voor de beurt wordt geannuleerd, indien één der tegenstanders er de aandacht op vestigt. Het bieden gaat terug naar de speler wiens beurt het was om te bieden. De overtreder mag elke juiste bieding doen als hij aan de beurt is, maar de straffen genoemd in de artikelen 30, 31 of 32 kunnen van hem gevorderd worden.

Voor de beurt passen.

- Artikel 30.** Wanneer een speler voor de beurt heeft gepast
- a. voordat iemand een bod heeft gedaan of wanneer het de beurt was van zijn rechter-tegenstander om te bieden, geldt als straf, dat de overtreder de eerste maal, dat het zijn beurt is om te bieden moet passen.
 - b. nadat een speler een bod heeft gedaan en het was de beurt van zijn maat om te bieden, geldt als straf, dat de overtreder verder moet passen; de maat van de overtreder mag een juist bod doen of passen, maar hij mag in deze beurt niet doubleren of redoubleren; en indien de maat van de overtreder past en later moet uitkomen mag de leider
 1. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt, of
 2. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft.

Voor de beurt bieden.

- Artikel 31.** Wanneer een speler voor de beurt een bod heeft gedaan
- a. voordat een speler een bieding heeft gedaan, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen;
 - b. nadat een speler een bieding heeft gedaan en het was de beurt van de maat van de overtreder, geldt als straf, dat deze maat verder moet passen; en indien deze maat moet uitkomen mag de leider
 1. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt, of
 2. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft.
 - c. nadat een speler een bieding heeft gedaan en het was de beurt van zijn rechter-tegenstander¹⁾ om te bieden
 1. indien deze tegenstander past moet het voor de beurt gedane bod, mits dit voldoende was, worden herhaald

en is er geen straf. Zo het onvoldoende was, moet het worden verbeterd zoals voorzien in art. 27.

2. indien deze tegenstander een juist bod doet, doubleert of redoubleert²⁾ mag de overtreder op zijn beurt elke juiste bieding doen en geldt als straf, dat de maat van de overtreder de eerste maal, dat hij aan de beurt is om te bieden moet passen, terwijl art. 26 kan worden toegepast.

- ¹⁾ Een bieding, die gedaan is nadat een speler heeft geboden, terwijl het de beurt is van de linker-tegenstander om te bieden, wordt behandeld als een wijziging van de bieding, zodat art. 25 van toepassing is.
- ²⁾ Een onjuiste bieding van deze tegenstander kan op de gebruikelijke wijze worden gestraft, waarna dit artikel sub. c2 van toepassing is.

Voor de beurt doubleren of redoubleren.

Artikel 32. Wanneer een speler voor de beurt heeft gedoubleerd of geredoubleerd en art. 36 of 37 is niet van toepassing:

- a. als het de beurt van de maat van de overtreder was om te bieden geldt als straf, dat deze maat verder moet passen; de overtreder mag later, als hij aan de beurt is niet hetzelfde bod doubleren of redoubleren, dat hij voor de beurt had gedoubleerd of geredoubleerd bovendien mag de leider, indien de maat van de overtreder moet uitkomen
 1. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt, of
 2. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft;
- b. als het de beurt was van de rechter-tegenspeler om te bieden
 1. en deze past, moet het doublet of het redoublet worden herhaald en is er geen straf;
 2. en deze een bod doet, mag de overtreder op zijn beurt elke juiste bieding doen, maar geldt als straf, dat zijn maat verder moet passen en art. 26 kan worden toegepast.

Gelijktijdig bieden.

Artikel 33. Een bieding, die gelijktijdig wordt gedaan met die van een speler wiens beurt het was om te bieden, wordt als een volgende bieding beschouwd.

Op de beurt bieden na een onjuiste bieding.

Artikel 34. Een bieding van een speler van de niet-over-tredende partij na een onjuiste bieding van zijn rechter-tegenspeler en voordat een straf is opgelegd, heft het recht op straf voor de overtreding op. De onjuiste bieding wordt als juist behandeld, behalve dat een ontoelaatbaar doublet of redoublet of een bod meer dan zeven trekken als een „pas” wordt beschouwd; art. 35 of 37 kan worden toegepast.

Behoud van het recht om te bieden.

Artikel 35. Een biedbeurt kan een speler niet ontgaan als gevolg van één of meer pas-biedingen, die gevolgd zijn op een voor de beurt passen, indien er intussen niet een bod is gedaan. Al deze pas-biedingen worden geannuleerd, het bieden gaat terug naar de speler wiens beurt werd over-geslagen en het bieden gaat verder alsof er geen onregel-matigheid had plaats gehad.

ONTOELAATBARE BIEDINGEN.

Ontoelaatbaar doublet of redoublet.

Artikel 36. Elk volgens art. 19 niet toegestaan doublet of redoublet wordt geannuleerd en:

a. indien de overtreder een bod heeft gedoubleerd of ge-redoubleerd, dat zijn partij reeds heeft gedoubleerd of geredoubleerd:

1. mag de overtreder in de plaats hiervan een juist bod doen en geldt als straf, dat zijn maat verder moet passen en, zo de maat van de overtreder moet uitkomen, mag de leider het uitkomen in de kleur, die onrecht-matig werd gedoubleerd, verbieden, hetgeen geldt zo-lang de maat aan slag blijft;

2. mag de overtreder in de plaats hiervan passen en geldt als straf, dat zijn maat verder moet passen, dat elk lid van de niet-overtredende partij elk voorafgaand doublet of redoublet ongeldig mag verklaren en dat de leider, indien de maat van de overtreder moet uitkomen, mag:

1. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt of

2. verbieden dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang de maat aan slag blijft;

b. indien de overtreder een bod van zijn eigen partij doubleert of een ongedoubleerd contract redoubleert, dan wel doubleert terwijl er geen bod is gedaan, moet de overtreder, als het zijn beurt is, een juiste bieding doen en geldt als straf, dat zijn maat de eerste maal, dat hij aan de beurt is om te bieden, moet passen.

Indien de niet-overtredende partij afziet van het recht op straf of dit recht verspeeld heeft zoals voorzien in art. 11, dan wordt de overtreder geacht te hebben gepast en het bieden gaat verder alsof er geen onregelmatigheid had plaats gehad.

Bod, doublet of redoublet, terwijl men verplicht is te passen.

Artikel 37. Een bod, doublet of redoublet van een speler, die reglementair verplicht is te passen, vervalt en als straf geldt, dat beide spelers van de overtredende partij verder moeten passen en indien de maat van de overtreder moet uitkomen, mag de leider

a. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt; of

b. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft.

Indien de niet-overtredende partij afziet van het recht op straf of dit recht verspeeld heeft zoals voorzien in art. 11 dan wordt het bod, doublet of redoublet, mits overigens reglementair, voor die beurt van kracht; indien de over-

treder echter voor de verdere duur van het bieden verplicht was te passen, moet hij bij volgende beurten weer passen.

Bod van meer dan zeven trekken.

Artikel 38. Het spelen van of het verkrijgen van een score bij een contract van meer dan zeven trekken is nimmer toegestaan. Een bod van meer dan zeven trekken door een speler vervalt en als straf geldt, dat beide spelers van de overtredende partij verder moeten passen en, indien de maat van de overtreder moet uitkomen mag de leider

- a. vorderen, dat de maat van de overtreder in een door de leider voorgeschreven kleur uitkomt; of
- b. verbieden, dat de maat van de overtreder in een door de leider te noemen kleur uitkomt; dit verbod blijft bestaan zo lang als de maat van de overtreder aan slag blijft.

Indien de niet-overtredende partij afziet van het recht, op straf of dit recht heeft verspeeld, zoals voorzien in art. 11, dan moet de overtreder zijn bod vervangen door een „pas”; elke bieding, die na zijn onjuiste bod mocht zijn gedaan, vervalt en het bieden wordt voortgezet alsof er geen onregelmatigheid had plaats gehad.

Bieding, nadat het bieden is gesloten.

Artikel 39. Een bieding, die wordt gedaan nadat het bieden is gesloten, vervalt en:

- a. indien het een „pas” is van een tegenspeler of enige bieding van de leider of de blinde dan is er geen straf;
- b. indien het een bod, doublet of redoublet van een tegenspeler is, geldt als straf, dat de leider
 1. van de maat van de overtreder mag vorderen, dat hij de eerste keer dat hij moet voorspelen dit in een door de leider voorgeschreven kleur zal doen; of
 2. de maat van de overtreder mag verbieden de eerste keer, dat hij moet voorspelen, dat te doen in een door de leider te noemen kleur; dit verbod blijft bestaan zolang als de maat van de overtreder aan slag blijft.

CONVENTIONELE EN PSYCHISCHE BIEDINGEN.

Afspraken tussen de maats.

Artikel 40. Een speler mag elke bied- of speelwijze toepassen (met inbegrip van een opzettelijk misleidende bieding, zoals een „psychisch bod” of een bied- of speelwijze, die afwijkt van algemeen aanvaarde of vooraf meegedeelde conventies) zonder voorafgaande aankondiging, mits zulks niet is gebaseerd op een afspraak met zijn maat; doch

- a. een speler mag niet een bied- of speelwijze toepassen, gebaseerd op een onderlinge afspraak, tenzij redelijkerwijze mag worden verwacht, dat het andere paar de betekenis begrijpt, of zijn partij het gebruik van zulk een bied- of speelwijze heeft aangekondigd, voordat één van beide spelers zijn kaarten heeft ingezien;
- b. indien de wedstrijdleider van oordeel is, dat een paar is benadeeld door het verzuim van de tegenpartij, de betekenis van een bied- of speelwijze uit te leggen, mag hij een arbitrale score toekennen;
- c. de organisatie, die de wedstrijd uitschrijft, kan telkenmale speciale regelingen treffen betreffende het gebruik van conventies. Men mag een lijst opstellen van speciale conventies, die al dan niet mogen worden gebruikt of waarvan het gebruik afhankelijk is van de goedkeuring door het wedstrijdcomité of de betrokken wedstrijdleider;
- d. de organisatie, die de wedstrijd uitschrijft kan gedrukte systeemkaarten verschaffen waarop de maats verplicht zijn hun conventies te vermelden; de organisatie kan regels voor het gebruik hiervan treffen;
- e. gedurende het bieden mag een speler om uitleg vragen van een door een tegenstander gebezigde conventionele bieding. Deze uitleg mag alleen gevraagd worden door de speler wiens beurt het is om te bieden. Gedurende het spelen mag de leider (doch een tegenspeler niet) uitleg vragen van een conventionele bieding of speelwijze van een tegenstander. De gevraagde uitleg mag alleen gegeven worden door de maat van degeen, die de conventionele bieding of speelwijze toepaste. Indien de speler, die de toelichting vroeg, omtrent de betekenis van de bied- of speelwijze in twijfel blijft verkeren, behoort hij met-

een de wedstrijdleider te ontbieden; deze kan vorderen, dat de conventie zodanig wordt uiteengezet, dat de rechten van beide partijen gewaarborgd zijn.

HOOFDSTUK VI.

HET SPELEN.

De juiste gang van zaken.

Het begin van het spelen.

Artikel 41. Nadat het bieden is gesloten, moet de tegen-speler links van de leider uitkomen. Na het uitkomen spreidt de blinde zijn kaarten vóór zich op de tafel uit met de beeld-zijde naar boven en volgens de kleuren gegroepeerd, de troeven aan zijn rechterkant. De leider speelt zowel zijn eigen hand als die van de blinde. Als het te laat is om vroegere biedingen te doen herhalen, zoals voorzien in art. 20, dan hebben de leider en elk der tegenspelers het recht te worden ingelicht wat het contract is en of (maar niet door wie) het werd gedoubleerd of geredoubleerd.

De rechten van de blinde en de beperkingen.

Artikel 42. De blinde is gerechtigd tot het geven of verkrijgen van inlichtingen betreffende feiten of spelregels; en, vooropgesteld dat hij zijn rechten niet heeft verbeurd (zie hieronder) hij mag ook:

- a. de spelers ondervragen betreffende verzaking, zoals bepaald in art. 61;
- b. de aandacht vestigen op een onregelmatigheid of trachten deze te voorkomen; ¹⁾
- c. de wedstrijdleider in kennis stellen van enige aangelegenheid, die de rechten van zijn partij zou kunnen aantasten;
- d. bijhouden welke slagen elk paar heeft gewonnen en verloren en er de aandacht op vestigen, dat een andere speler een in een vroegere slag gespeelde kaart in de verkeerde richting heeft gelegd;
- e. de kaarten van zijn hand als hulp van de leider, volgens diens aanwijzingen bijspelen.

¹⁾ Hij mag b.v. de leider waarschuwen niet uit de verkeerde hand te spelen.

Behoudens het in dit artikel bepaalde mag de blinde niet eigener beweging aan het spel deelnemen of enig commentaar geven op het bieden of spelen van het spel, waaraan men bezig is.

Handelingen waardoor de blinde zijn rechten verbeurt.

Artikel 43. De blinde verbeurt de sub. a. en b. van art. 42 genoemde rechten, indien hij de kaarten van de leider in-ziet, indien hij zijn plaats verlaat om het spelen van de leider gade te slaan of indien hij uit eigen beweging naar de beeldzijde kijkt van een kaart in de hand van een tegenstander; en indien hij daarna

- a. de eerste is, die de aandacht vestigt op een onregelmatigheid begaan door een tegenspeler, dan mag de leider daarvoor geen straf vorderen;
- b. de leider waarschuwt niet uit de verkeerde hand voor te spelen geldt als straf, dat elk der tegenspelers mag kiezen uit welke hand de leider moet voorspelen;
- c. de eerste is, die de leider vraagt, of het spelen van een bepaalde kaart uit zijn hand geen verzaking is of een nalatigheid om te voldoen aan een straf, moet de leider, indien hij een onjuiste kaart had gespeeld hiervoor een juiste in de plaats spelen en de strafbepalingen van art. 64 worden van toepassing.

Volgorde en verloop van het spelen.

Artikel 44. De speler, die in een slag voorspeelt, mag elke kaart uit zijn hand spelen.¹⁾ Na het voorspelen speelt elk der overige spelers op zijn beurt een kaart bij en de vier aldus gespeelde kaarten vormen een slag.²⁾

Bij het bijspelen moet elke speler zo mogelijk bekennen. Deze verplichting gaat boven alle andere voorschriften van deze spelregels. Indien een speler niet kan bekennen mag hij elke andere kaart spelen.

Een slag die troef bevat, wordt gewonnen door de speler, die de hoogste troef speelde. Een slag, die geen troef bevat wordt gewonnen door de speler, die de hoogste kaart van de voorgespeelde kleur speelde. De speler, die de slag heeft gewonnen moet voorspelen in de volgende slag.

- 1) tenzij hij onderworpen is aan beperkende bepalingen uit hoofde van een door zijn partij begane onregelmatigheid.
- 2) Voor de wijze, waarop kaarten gespeeld behoren te worden en na het spelen behoren te worden geordend, zie art. 66.

Gespeelde kaart.

Artikel 45. Elke speler, behalve de blinde, speelt een kaart door die uit zijn hand te nemen en met de beeldzijde naar boven vlak voor zich op tafel te leggen. De leider speelt een kaart uit de hand van de blinde door de kaart, die hij wenst te spelen, te noemen; waarna de blinde de kaart opneemt en die met de beeldzijde naar boven vlak voor zich op de tafel neerlegt. Als hij dit verkiest mag de leider om een kaart uit de hand van de blinde te spelen ook de gewenste kaart opnemen en die zodanig neerleggen, dat daaruit blijkt, dat de kaart is gespeeld. Overigens moet een kaart gespeeld worden:

- a. indien een tegenspeler een kaart zodanig vasthoudt, dat zijn maat de beeldzijde er van kan zien;
- b. indien de leider een kaart uit zijn hand met de beeldzijde naar boven voor zich houdt en de kaart de tafel raakt of bijna raakt;
- c. indien de leider een kaart van de blinde aanraakt, behalve met de bedoeling de kaarten te rangschikken, dan wel om de kaart boven of onder de aangeraakte te bereiken;
- d. indien een speler een kaart noemt of op andere wijze aanduidt als degene, die hij wenst te spelen. Een speler mag straffeloos een niet bedoelde aanduiding wijzigen, mits dit zonder onderbreking geschiedt; maar indien een tegenspeler voor de wijziging van de aanduiding reeds reglementair een kaart had gespeeld, mag hij deze na de gewijzigde aanduiding terugnemen en door een andere vervangen;
- e. indien het een strafkaart is, onderworpen aan het bepaalde in art. 50.

Een eenmaal gespeelde kaart mag niet worden teruggenomen, behalve in de gevallen, vermeld in art. 47.

Nadat de blinde zijn kaarten heeft opengelegd mag hij ze zonder opdracht van de leider niet meer aanraken of enige

kaart aanwijzen (behalve om ze te rangschikken). Indien hij dit toch doet behoort dadelijk de wedstrijdleader te worden ontboden. De wedstrijdleader behoort te beslissen of de handeling van de blinde in feite als een aanwijzing voor de leader moet worden beschouwd; indien hij zulks het geval acht geldt als straf, dat hij de leader kan verbieden een spelwijze te volgen, die door de aanwijzing zou kunnen zijn geopperd.

Onvolledige of onjuiste benaming van een kaart uit de blinde.

Artikel 46. Bij het noemen van een uit de hand van de blinde te spelen kaart behoort de leader duidelijk zowel de kleur als de waarde van de gewenste kaart te noemen. Ingeval van een onvolledige of een onjuiste aanduiding gelden de volgende beperkingen:

- a. indien de leader uit de blinde moet bijspelen en „hoog” of enig woord van soortgelijke strekking zegt, wordt hij geacht de hoogste kaart in de gevraagde kleur te hebben aangeduid; indien hij „laag” of enig woord van soortgelijke strekking, zegt, wordt hij geacht de laagste kaart in de gevraagde kleur te hebben aangeduid;
- b. indien de leader wel een kleur noemt, maar geen waarde, wordt hij geacht de laagste kaart in de genoemde kleur te hebben aangeduid;
- c. indien de leader wel de waarde, doch niet de kleur noemt:
 1. indien hij uit de blinde moet voorspelen, wordt hij geacht in dezelfde kleur door te spelen, als waarin de blinde de vorige slag had gewonnen, aangenomen dat de kaart van de genoemde waarde in de blinde aanwezig is;
 2. in alle andere gevallen moet de leader een kaart van de genoemde rangorde spelen, indien hij dit reglementair kan doen; doch, indien er twee of meer kaarten van dezelfde waarde zijn, die hij reglementair kan spelen, dan moet de leader aangeven, welke hij bedoelt.
- d. indien de leader een kaart noemt, die zich niet in de blinde bevindt, is de aanduiding ongeldig en de leader mag elke juiste kaart noemen.

Terugnemen van een gespeelde kaart.

Artikel 47. Een gespeelde kaart mag slechts worden teruggenomen:

- a. om te voldoen aan een straf of om een onregelmatigheid te herstellen;
- b. na een wijziging van een aanduiding, zoals toegestaan in art. 45 (d);
- c. om haar door een andere te vervangen na een wijziging van een door een tegenspeler gespeelde kaart.

Tonen van één of meer kaarten door de leider.

Artikel 48. De leider is niet aan straf onderworpen wegens het tonen van een kaart en een kaart van de leider of van de blinde kan nimmer een strafkaart worden. De leider kan niet verplicht worden een kaart, die per ongeluk uit zijn hand valt te spelen.

Indien de leider, na het uitkomen door de verkeerde tegenspeler, zijn kaarten openlegt, dan is art. 54 van toepassing.¹⁾ Indien de leider op enig ander tijdstip zijn kaarten openlegt wordt hij geacht slagen te hebben opgeëist of afgestaan en zijn de artikelen 70 en 71 van toepassing.

¹⁾ De leider behoort fatsoenshalve na te laten zijn kaarten welbewust open te leggen.

Een tegenspeler toont één of meer kaarten.

Artikel 49. Indien een tegenspeler een kaart open op tafel legt, of een kaart zodanig houdt, dat het mogelijk is, dat zijn maat de beeldzijde er van kan zien, of een kaart noemt, die hij in zijn hand heeft, dit alles vóórdat hij hiertoe volgens de normale gang van zaken of reglementair gerechtigd is, dan geldt als straf, dat elke zodanige kaart een strafkaart wordt (art. 50).

STRAFKAART.

Behandeling van een strafkaart.

Artikel 50. Een kaart is een strafkaart als de wedstrijd-leider haar als zodanig aanwijst. Zij moet open op tafel blijven liggen, totdat zij is gespeeld of totdat een mogelijke

andere straf is gekozen. Een strafkaart moet worden gespeeld, zodra dit reglementair mogelijk is, hetzij door voor- spelen, kleur bekennen, geen kleur kunnen bekennen of troef spelen. Indien een tegenspeler twee of meer strafkaarten heeft, die elk reglementair gespeeld kunnen worden, dan mag de leider aanwijzen, welke daarvan gespeeld moet worden. De verplichting om te bekennen of om voor- of bij te spelen volgens een opgelegde straf heeft voorrang boven de verplichting om een strafkaart te spelen, maar de strafkaart moet open op tafel blijven liggen en bij de eerstvolgende reglementaire gelegenheid worden gespeeld.

Wanneer een tegenspeler aan slag is of de eerste maal aan slag komt, terwijl zijn maat een strafkaart heeft, kan de leider van hem eisen, dat hij de kleur van de strafkaart speelt, dan wel hem verbieden om, zo lang hij aan slag blijft, die kleur voor te spelen. Als de leider van dit recht gebruik maakt, mag de strafkaart worden opgenomen. Als de leider niet van dit recht gebruik maakt, mag de tegenspeler voor- spelen wat hij wil, maar de strafkaart blijft een strafkaart. De tegenspeler mag niet spelen, voordat de leider zijn keus heeft bekend gemaakt.

Twee of meer strafkaarten.

Artikel 51. Wanneer een tegenspeler twee of meer strafkaarten in dezelfde kleur heeft, en de leider van de maat van die tegenspeler eist in die kleur voor te spelen, mag de tegenspeler elke strafkaart van die kleur opnemen en op de juiste wijze bijspelen in die slag.

Wanneer een tegenspeler strafkaarten in meer dan één kleur heeft, mag de leider de andere tegenspeler verbieden in die kleuren of één of meer ervan voor te spelen; maar de tegenspeler mag alle strafkaarten in de door de leider verboden kleur of kleuren opnemen en op de juiste wijze in de slag bijspelen.

Verzuim een strafkaart voor- of bij te spelen.

Artikel 52. Wanneer een tegenspeler verzuimt een strafkaart voor- of bij te spelen, zoals voorgeschreven in art. 50, mag hij niet uit eigen beweging enige kaart terugnemen, die hij mocht hebben gespeeld.

Indien een tegenspeler een andere kaart voor- of bijspeelt, terwijl hij reglementair een strafkaart had kunnen voor- of bijspelen:

- a. mag de leider hiermede genoeg nemen en de leider móét dit aanvaarden, indien hij daarna uit zijn eigen hand of uit die van de blinde heeft gespeeld, maar de niet-gespeelde strafkaart blijft strafkaart; of
- b. mag de leider van de tegenspeler eisen, dat hij de onjuist voor- of bijgespeelde kaart vervangt door de strafkaart. Elke door de tegenspeler onjuist voor- of bijgespeelde kaart tijdens het begaan van de onregelmatigheid wordt een strafkaart.

TEN ONRECHTE VOORSPELEN.

Aanvaard onjuist voorspelen.

Artikel 53. Ten onrechte voorspelen mag worden aanvaard als juist voorspelen. Het wordt een juist voorspelen, indien de leider of een tegenspeler, naar gelang van het geval dat zich voordoet, dit aanvaardt of een kaart bijspeelt, vóórdat de aandacht op de onregelmatigheid is gevestigd. Een aldus door de leider uit één der beide handen gespeelde kaart mag niet worden teruggenomen, tenzij het spelen er van een verzaking zou betekenen. Als zulk een kaart wordt gespeeld door de tegenspeler aan de rechterhand van degene, uit wiens hand ten onrechte was voorgespeeld, dan is art. 57 van toepassing.

Vóór de beurt uitkomen.

Artikel 54. Wanneer een tegenspeler vóór de beurt uitkomt:

- a. en de leider de uitkomst aanvaardt, zoals geregeld is in art. 53 moet de hand van de blinde overeenkomstig art. 41 open gelegd worden en de tweede kaart van de slag moet gespeeld worden uit de hand van de leider; doch, indien de leider het eerst uit de hand van de blinde speelt, mag die kaart niet worden teruggenomen, behalve om een verzaking te herstellen;

- b. en de leider mogelijk enige kaarten van de blinde kan hebben gezien (anders dan kaarten, die de blinde tijdens het bieden heeft getoond en die behandeld zijn volgens art. 23) dan moet hij de onjuiste uitkomst aanvaarden;
- c. en de leider zijn kaarten begint uit te spreiden, alsof hij de blinde was ¹⁾ en daarbij één of meer kaarten toont en lid b. van dit artikel niet van toepassing is, dan moet de onjuiste uitkomst worden aanvaard. De leider behoort dan zijn gehele hand open te leggen en de blinde wordt leider. Indien de leider van de tegenspeler vordert, dat hij zijn uitkomst vóór de beurt ongedaan maakt, dan is art. 56 van toepassing.

¹⁾ De leider behoort fatsoenshalve na te laten zijn kaarten welbewust open te leggen.

Vóór de beurt voorspelen door de leider.

Artikel 55. Wanneer de leider uit één der beide handen ten onrechte voorspeelt en één der tegenstanders van hem verlangt, dat hij de gespeelde kaart terugneemt, en

- a. het de beurt was van één der tegenspelers om voor te spelen, dan mag de ten onrechte voorgespeelde kaart zonder straf worden teruggenomen;
- b. de leider uit de verkeerde hand voorgespeeld heeft en uit de andere hand moest voorspelen, mag hij de abusievelijk voorgespeelde kaart opnemen; hij moet uit de juiste hand voorspelen en als straf geldt, dat hij zo mogelijk een kaart van dezelfde kleur moet spelen. Indien hij verzuimt deze verplichting na te komen als hij uit zijn eigen hand moet spelen, kan hem dit blootstellen aan straf volgens art. 65.

Vóór de beurt voorspelen door een tegenstander.

Artikel 56. Indien de leider vordert, dat een tegenspeler zijn vóór de beurt voorspelen ongedaan maakt:

- a. mag de leider de ten onrechte voorgespeelde kaart als een strafkaart behandelen en zijn de voorzieningen van art. 50 van toepassing, of
- b. mag de leider toestaan, dat de ten onrechte voorgespeelde

kaart wordt opgenomen; en, indien de overtreding plaats vond:

1. bij de uitkomst of bij later voorspelen, terwijl de andere tegenstander had moeten voorspelen, geldt als straf, dat de leider van de maat van de overtreder mag vorderen een kaart van de kleur van de ten onrechte voorgespeelde kaart te spelen, of hem verbieden een kaart van die kleur te spelen, zolang hij aan slag blijft;
2. terwijl de leider uit zijn eigen hand of uit de blinde moest voorspelen, speelt de leider uit de juiste hand voor en geldt als straf, dat de leider van de maat van de overtreder kan vorderen, dat hij, de eerstvolgende maal, dat hij moet voorspelen, een kaart van de kleur van de ten onrechte gespeelde kaart speelt, dan wel hem verbieden een kaart van die kleur te spelen, zolang hij aan slag blijft.

ONGERECHTIGD VOOR- OF BIJSPELEN.

Voortijdig voor- of bijspelen door een tegenspeler.

Artikel 57. Indien een tegenspeler in de volgende slag voorspeelt, voordat zijn maat in de lopende slag heeft bijgespeeld, of in de lopende slag voor zijn beurt heeft bijgespeeld vóórdat zijn maat heeft gespeeld, dan geldt als straf, dat de leider van de maat van de overtreder mag vorderen te spelen:

- a. zijn hoogste kaart van de voorgespeelde kleur; of
- b. zijn laagste kaart van de voorgespeelde kleur; of
- c. een kaart van een andere, door de leider voorgeschreven kleur.

De leider moet één van deze mogelijkheden kiezen en indien de maat van de overtreder niet aan de gekozen straf kan voldoen, mag hij elke kaart spelen, zoals geregeld is in art. 59. Indien als gevolg van de toepassing van de straf, de maat van de overtreder de lopende slag wint, moet hij in de volgende slag voorspelen en elke kaart, vóór de beurt voor- of bijgespeeld door de andere tegenspeler wordt een strafkaart (art. 50).

Een tegenspeler is niet aan straf onderworpen wegens het spelen vóórdat zijn maat heeft bijgespeeld, indien de leider

uit beide handen heeft gespeeld; maar een enkel aanwezige kaart van de gespeelde kleur in de blinde of één van twee of meer opvolgende kaarten wordt niet geacht automatisch te zijn gespeeld, tenzij de blinde zo'n kaart heeft gespeeld of onrechtmatig geopperd heeft haar te spelen (zie art. 45).

Gelijktijdig voor- of bijspelen.

Artikel 58. Indien een speler gelijktijdig voor- of bijspeelt met een juist voor- of bijspelen van een andere speler geldt zijn kaart als daarna gespeeld.

Indien een tegenspeler twee of meer kaarten gelijktijdig voor- of bijspeelt en er slechts één van die kaarten zichtbaar is, moet hij die kaart spelen; indien meer dan één kaart getoond is, moet hij te kennen geven, welke kaart hij wenst te spelen en elke andere getoonde kaart wordt een strafkaart (art. 50).

Indien de leider uit één der handen twee of meer kaarten gelijktijdig voor- of bijspeelt en er slechts één van die kaarten zichtbaar is, moet hij die kaart spelen; indien meer dan één kaart getoond is, moet hij te kennen geven, welke kaart hij wenst te spelen en moet hij elke andere kaart in de juiste hand terugnemen. Een tegenspeler, die reeds had bijgespeeld bij de enige zichtbare kaart, mag zijn kaart desgewenst zonder straf terugnemen en door een andere vervangen.

Indien de fout onopgemerkt blijft tot beide partijen in de volgende slag hebben gespeeld, dan is art. 68 van toepassing

Niet kunnen voor- of bijspelen, zoals vereist is.

Artikel 59. Indien een speler niet kan spelen, zoals vereist is om aan een straf te voldoen omdat:

hij geen kaart van de voorgeschreven kleur heeft, of
hij slechts kaarten heeft van de kleur, die hij reglementair niet mag voorspelen, of
hij moet bekennen,

dan mag hij elke juiste kaart spelen. Aan de straf is dan voldaan, behalve dat de verplichting, om een strafkaart bij de eerste reglementair juiste gelegenheid te spelen, blijft bestaan.

Bijspelen na een onjuist vóór- of bijspelen.

Artikel 60. Het bijspelen door een speler van de niet-overtredende partij, nadat zijn rechter-tegenspeler vóór de beurt of voortijdig heeft vóór of bijgespeeld en voordat hiervoor straf is opgelegd, doet het rech op bestraffing van de overtreding te niet gaan. Het ongerechtigd spelen wordt als gerechtigd behandeld, tenzij een verzaking is begaan. Indien de overtredende partij nog een vroegere verplichting had om voor straf een bepaalde speelwijze te volgen, dan blijft die verplichting tot latere beurten bestaan (zie artikelen 52 en 65).

Indien een tegenspeler een kaart speelt, nadat van de leider is gevorderd zijn vóór de beurt uit één der beide handen voorgespeelde kaart terug te nemen, maar vóórdát de leider uit de juiste hand heeft voorgespeeld, dan wordt deze kaart van de tegenspeler een strafkaart (art. 50).

Het spelen door een lid van de overtredende partij, vóórdát er straf is opgelegd, beïnvloedt de rechten van de tegenspelers niet en kan op zichzelf aanleiding zijn tot straf.

HET VERZAKEN.

Verzuimen kleur te bekennen.

Informereren naar een verzaking.

Artikel 61. In gebreke blijven om volgens art. 44 kleur te bekennen vormt een verzaking. Elke speler, ook de blinde ¹⁾, mag een speler, die niet bekent, vragen, of hij een kaart van de voorgespeelde kleur heeft, en mag verlangen, dat een tegenspeler zijn verzaking hersteld.

¹⁾ Afhankelijk van art. 43. De bewering, dat verzaakt werd, geeft geen recht op inzage van gespeelde slagen, behalve als dit volgens art. 67 is toegestaan.

Herstel van een verzaking.

Artikel 62. Een speler moet zijn verzaking herstellen indien hij deze gewaar wordt vóór zij voldongen wordt. Om een verzaking te herstellen, moet hij de kaart, waarmee hij verzaakte, terugnemen en met een kaart naar keuze bekennen. De teruggenomen kaart wordt een strafkaart (art. 50), indien

zij uit een niet-openliggende hand van een tegenspeler werd gespeeld. De kaart mag straffeloos worden teruggenomen, indien zij uit de hand van de leider of van een blinde ¹⁾ was gespeeld of een openliggende kaart van een tegenspeler was. De spelers van de niet-overtredende partij mogen straffeloos elke kaart terugnemen, die zij na de verzaking, maar vóórdat de aandacht er op was gevestigd, hebben gespeeld. De maat van de overtreder mag zulk een kaart niet terugnemen, behalve indien daarmee eveneens werd verzaakt. ¹⁾ Een verzaking in de twaalfde slag wordt nimmer voldongen, maar moet worden hersteld, indien zij wordt ontdekt, vóórdat alle vier de handen in het bord zijn geborgen; de leider of één van beide tegenspelers, naar gelang het geval ligt, mag dan van de maat van de overtreder vorderen in de twaalfde slag een bepaalde mits reglementair juiste kaart van de twee overgebleven kaarten te spelen.

¹⁾ In dit geval wordt de teruggenomen kaart een strafkaart, indien die uit een niet-openliggende hand van een tegenspeler werd gespeeld.

Voldongen worden van een verzaking.

Artikel 63. Een verzaking in één van de eerste elf slagen wordt voldongen, als de overtreder of zijn maat in de volgende slag voor- of bijspeelt ¹⁾ of een kaart noemt of op andere wijze aangeeft, dat men een kaart wenst te spelen, of slagen opeist of afstaat, zowel mondeling als door het openleggen van zijn kaarten. De verzaking mag dan niet meer worden hersteld en de slag, waarin de verzaking plaats vond, blijft ongewijzigd bestaan.

¹⁾ Zodanig spelen, juist of onjuist, maakt de verzaking voldongen.

Gang van zaken na een voldongen verzaking.

Artikel 64. Wanneer een verzaking voldongen is geworden, geldt als straf, dat na afloop van het spel twee slagen aan de niet-overtredende partij moeten worden overgedragen, als de partij, die verzaakt heeft tenminste twee of meer slagen na de verzaking heeft gewonnen ¹⁾. Indien de partij, die verzaakt heeft slechts één slag na de verzaking heeft gewonnen, wordt slechts één slag overgedragen. De slag,

waarin de verzaking plaats vond, wordt beschouwd als na de verzaking te zijn gewonnen.²⁾ Er bestaat geen straf voor een voldongen verzaking, indien:

- a. de partij, die verzaakte, noch de slag waarin verzaakt werd, noch één der volgende slagen heeft gewonnen;
- b. de speler, die verzaakte reeds eerder in dezelfde kleur had verzaakt;
- c. de verzaking werd begaan door het niet spelen van een kaart, die open op tafel lag of tot een openliggende hand behoorde, met inbegrip van de hand van de blinde;
- d. eerst na beëindiging van de ronde de aandacht op de verzaking werd gevestigd.

¹⁾ Nalatigheid een kaart voor- of bij te spelen of een kaart van een voorgeschreven kleur te spelen uit hoofde van door de tegenpartij gevorderde straf is geen verzaking, maar mag op dezelfde wijze worden gestraft.

²⁾ Een overgedragen slag wordt voor score-doeleinden gerekend als te zijn gewonnen door het paar waaraan de slag is overgedragen.

In gebreke blijven te voldoen aan een verplichting, wat het voor- of bijspelen betreft.

Artikel 65. Wanneer een speler in staat is uit een niet-openliggende hand een kaart of kleur te spelen, welke volgens enig artikel vereist is, of door een tegenstander is voorgeschreven, maar in de plaats daarvan een onjuiste kaart speelt,

- a. moet de overtreder zijn fout herstellen, indien hij zich daarvan bewust wordt vóór hij of zijn maat nog een kaart speelt; elke kaart, die door een lid van de niet-overtredende partij ná de fout, doch vóór het herstel ervan is gespeeld, mag straffeloos worden teruggenomen; een door een tegenspeler uit zijn gesloten hand onjuist gespeelde kaart wordt een strafkaart (art. 50);
 - b. mag de tegenspeler een onjuiste kaart niet anders dan in opdracht van de wedstrijdleader terugnemen, indien hij of zijn maat in de volgende slag mocht hebben voor- of bijgespeeld; de wedstrijdleader legt straf op, of verleent vrijstelling van straf volgens de bepalingen van art. 64.
- Er is geen straf voor het in gebreke blijven een openliggende

kaart, of een strafkaart, of een kaart uit de blinde te spelen ¹⁾, maar een lid van de niet-overtredende partij (behalve de blinde) heeft het recht herstel te vragen zolang geen der spelers van zijn partij daarna een kaart heeft gespeeld.

¹⁾ Een kaart, die gespeeld wordt in de plaats van een strafkaart, kan onderworpen worden aan straf (zie art. 52).

TREKKEN.

Rangschikken van slagen.

Artikel 66. Wanneer vier kaarten in een slag zijn gespeeld, legt elke speler zijn eigen kaart met de beeldzijde naar beneden vlak voor zich op de rand van de tafel. Indien de slag door zijn partij is gewonnen moet de kaart met de smalle zijde in de richting van zijn maat worden neergelegd; hebben zijn tegenstanders de slag gewonnen, dan moet de kaart met de smalle zijde in hun richting worden neergelegd. Elke speler moet zijn kaarten zodanig ordelijk in één rij rangschikken, dat zij elkaar in de gespeelde volgorde gedeeltelijk bedekken, teneinde het nazien van het spel na beëindiging mogelijk te maken, en zo nodig vast te kunnen stellen hoeveel slagen elk paar heeft gemaakt en in welke volgorde de kaarten werden gespeeld. ¹⁾

¹⁾ Indien een speler zijn kaarten niet op deze wijze rangschikt kan hij zijn recht op het bezit van een omstreden trek of zijn recht om een verzaking aan te tonen, in gevaar brengen.

Het inzien van slagen.

Artikel 67. De leider of elke tegenspeler mag, zolang hij of zijn maat nog niet in de volgende slag heeft voor- of bijgespeeld, eisen, dat enige of alle kaarten van de juist voltooide slag voor inzage worden opengelegd. Daarna mogen, tot het spel is voltooid, dichgelegde slagen slechts in aanwezigheid van de wedstrijdleider en in diens speciale opdracht worden ingezien. Nadat het spel is afgelopen mogen de gespeelde en niet-gespeelde kaarten worden ingezien om een bewering over verzaken of over het aantal gewonnen of verloren slagen waar te maken of te weerleggen ¹⁾; maar

een speler mag daarbij geen kaarten, dan die van zijn eigen hand aanraken. Indien een speler, nadat de bewering is geuit, zijn kaarten zodanig dooreen mengt, dat de wedstrijdleider de feiten niet kan vaststellen, dan moet de beslissing ten gunste van de andere partij worden genomen.

1) of over honneurs in een wedstrijd om scorepunten.

Een slag met een onjuist aantal kaarten (onjuiste slag).

Artikel 68. Indien een speler heeft verzuimd in een slag bij te spelen, of te veel kaarten in een slag heeft bijgespeeld moet de fout worden hersteld, indien de aandacht op de onregelmatigheid wordt gevestigd vóórdat een speler van elk der partijen in de volgende slag heeft gespeeld. Om het verzuim om bij te spelen te herstellen moet de overtreder een reglementair juiste kaart aan de slag toevoegen. Indien te veel kaarten in een slag werden gespeeld moet de overtreder alle door hem in die slag gespeelde kaarten, behalve één, die hij reglementair juist kan spelen, terugnemen. Elke aldus teruggenomen kaart wordt een strafkaart (art. 50) indien zij uit de gesloten hand van een tegenspeler werd gespeeld. Nadat een kaart onder deze omstandigheden is teruggenomen, mag elke speler van de niet-overtredende partij zonder straf elke na de overtreding gespeelde kaart terugnemen, mits die kaart werd gespeeld vóórdat de aandacht op de onregelmatigheid werd gevestigd.

Indien een onjuist aantal kaarten in een slag is gespeeld en de aandacht wordt er eerst op gevestigd nadat een speler van elke partij in de volgende slag heeft gespeeld, dan blijft de onjuiste slag ongewijzigd, en

- a. een speler met te weinig kaarten speelt de rest van zijn hand met minder kaarten dan de andere spelers; hij speelt bij de laatste slag of slagen niet bij; en als hij met zijn laatste kaart de slag wint moet de volgende speler voorspelen voor de volgende slag;
- b. een speler met teveel kaarten in zijn hand, toont en speelt onmiddellijk een kaart, die hij reglementair juist in de onjuiste slag kon spelen. Deze kaart kan geen wijziging brengen in het reeds verkregen recht op de slag.

Abusievelijk toegeëigende slag.

Artikel 69. Elke speler mag verlangen, dat een kaart, die na het spelen in de verkeerde richting is gelegd, wordt gedraaid, zodat hij in de juiste richting ligt. Ongeacht in welke richting de kaarten zijn gelegd, moet de slag worden toegewezen aan degene, die de winnende kaart in deze slag heeft gespeeld. Indien er verschil van mening bestaat omtrent het winnen van de slag, dan behoort onmiddellijk de wedstrijdleader te worden ontboden om in de zaak te beslissen.

OPEISEN EN AFSTAAN VAN SLAGEN.

Opeisen en afstaan van slagen door de leider.

Artikel 70. De leider maakt een eis op resterende slagen geldend, telkens als hij aankondigt één of meer der resterende slagen te zullen winnen of verliezen, of als hij oppert, dat het spel bekort kan worden, of als hij zijn hand openlegt. De leider behoort geen eis geldend te maken, indien er enige twijfel bestaat omtrent het aantal te winnen of te verliezen slagen.

Gang van zaken na het opeisen van slagen door de leider.

Artikel 71. Indien de gegrondheid van zulk een eis van de leider door een tegenspeler in twijfel wordt getrokken, moet onmiddellijk de wedstrijdleader worden ontboden en mag, in afwachting van zijn komst geen enkele handeling plaats hebben. Indien één der tegenspelers, na zulk in twijfel trekken en vóórdat de wedstrijdleader is verschenen, doorspeelt, kan hij zijn, krachtens art. 72, verleende rechten verspelen.

Beslissing van de wedstrijdleader

omtrent een betwiste eis.

Artikel 72. Om te beslissen omtrent de eis, behoort de wedstrijdleader als volgt te werk te gaan:

- a. hij moet van de leider vorderen, dat hij zijn kaarten met de beeldzijde naar boven op tafel laat liggen en moet één of beide tegenspelers toestaan hun handen open te leggen.

Een tegenspeler is niet aan straf onderworpen voor een overtreding, die hij mocht begaan, terwijl zijn hand openligt;

- b. hij moet van de leider verlangen, elke reeds gegeven uitzetting te herhalen en zoodanig van hem vorderen, dat hij de juiste volgorde vermeldt, waarin hij zijn overgebleven kaarten van plan is te spelen;
- c. hij mag de leider niet toestaan te profiteren van een inlichting, die hij eerst na het stellen van zijn eis heeft verkregen, in het bijzonder omtrent de plaats van één of meer kaarten, die de tegenstanders nog in hun bezit hebben, zelfs al zou de leider deze inlichtingen toch bij een normaal spelverloop hebben gekregen;
- d. hij mag de leider niet toestaan een speelwijze te volgen, die in strijd is met een eerdere uitzetting; en, indien de leider geen behoorlijke en afdoende verklaring onmiddellijk bij het stellen van zijn eis heeft gegeven, mag de wedstrijdleider hem niet toestaan een speelwijze te volgen, waarbij het welslagen afhankelijk is van de ontdekking, dat een bepaalde tegenspeler al of niet een bepaalde kaart heeft, tenzij een tegenspeler in de kleur van die kaart reeds niet heeft bekend, vóórdat de eis werd kenbaar gemaakt;
- e. hij moet de uitslag van het spel zo billijk mogelijk voor beide partijen vaststellen, maar elk twijfelachtig punt moet in het voordeel van de tegenspelers worden beslist.

Opeisen en afstaan van slagen door de tegenspelers.

Artikel 73. Indien een tegenspeler één of meer slagen opeist of afstaat, kan hij dit doen door enige of al zijn kaarten alleen aan de leider te tonen, doch dit betekent niet, dat hij daardoor is gevrijwaard voor de straffen volgens art. 16. Indien een tegenspeler bij zijn eis of afstand van slagen zijn kaarten openlegt, een kaart uit zijn hand noemt of het mogelijk maakt, dat zijn maat één of meer van zijn resterende kaarten kan zien, worden zijn kaarten geen strafkaarten, maar de leider mag desgewenst de resterende kaarten van de andere tegenspeler als strafkaarten behandelen.

Intrekking van het afstaan van slagen.

Artikel 74. Het afstaan van een slag kan worden ingetrokken:

- a. indien een speler een slag afstaat, die door zijn partij inderdaad is gewonnen; of indien de leider een contract als verloren erkent, terwijl hij het contract reeds heeft vervuld; of indien een tegenspeler een contract als vervuld erkent, dat door zijn partij reeds is down gespeeld; om een afstand op grond van deze bepaling in te trekken, moet de fout ter kennis van de wedstrijdleider worden gebracht en door hem juist worden bevonden binnen de termijn, hiervoor in art. 94 gesteld;
- b. indien een slag is afgestaan, die op geen enkele spelwijze der overgebleven kaarten hoe onwaarschijnlijk ook, kan worden verloren en hierop de aandacht van de wedstrijdleider is gevestigd, vóórdat alle vier de handen weer in het bord zijn geborgen;
- c. indien een speler één of meer slagen afstaat en zijn maat hiertegen onmiddellijk bezwaar maakt, maar in dat geval mag art. 16 worden toegepast.

HOOFDSTUK VII.

REGELS VAN ETHIEK.

Grondbeginselen.

- (1) Contact tussen de maats behoort tijdens de perioden van het bieden en het spelen uitsluitend te bestaan uit de bieding en de gespeelde kaarten zelf en niet de manier waarop dit geschiedt. Biedingen behoren op gelijkmatige toon te worden uitgesproken, zonder bijzondere klemtoon of stembuiging en zonder onnodige haast of aarzeling. Ook het spelen behoort zonder nadruk, gebaren of bijzondere gedragingen te geschieden en zoveel mogelijk in een gelijkmatig tempo.

Het opzettelijk overtreden van de spelregels is een ernstige inbreuk op de normen van fatsoen, ook als daarop straf is gesteld, die men bereid is te ondergaan. De overtreding kan te ernstiger zijn, indien geen bepaalde straf is voorgeschreven (zie de strekking der spelregels op bladz. 9).

Een speler behoort er zich zorgvuldig van te onthouden voordeel te trekken uit een onbehoorlijke gedraging van zijn partij. Hoewel men zijn bieden en spelen niet mag laten beïnvloeden door een aarzeling, een opmerking of bijzonder gedrag van zijn maat, is het niet ongepast uit een niet-uitgelokte aarzeling, opmerking of bijzonder gedrag van een tegenstander gevolgtrekkingen te maken, doch zulks geheel op eigen risico.

Er bestaat geen verplichting de aandacht te vestigen op een onbewuste overtreding van de spelregels door de eigen partij; maar een speler behoort na te laten te trachten de overtreding geheim te houden, zoals b.v. door opnieuw te verzaken, door het verbergen van een kaart, waarmee verzaakt is, of door het voortijdig de kaarten door elkaar te mengen.

Het is wel geoorloofd de maat te waarschuwen tegen het overtreden van de spelregels, bijvoorbeeld tegen verzaken en tegen het voor de beurt bieden en spelen.

Overtreding van regels van ethiek.

- (2) De volgende handelingen behoren zorgvuldig te worden vermeden en worden, indien opzettelijk gepleegd, geacht een inbreuk te zijn op de ethiek:
- a. een opmerking, vraag, gebaar of bijzondere gedraging, die voor de maat een inlichting zou kunnen betekenen of een tegenstander zou kunnen misleiden;
 - b. een bieding met bijzondere nadruk, stembuiging, haast of onnodige aarzeling;
 - c. spelen met bijzondere nadruk, onnodige haast of onredelijke vertraging als deze handeling een inlichting voor de maat zou kunnen betekenen of een tegenstander zou kunnen misleiden;
 - d. enig teken van goed- of afkeuring geven over een bieding van de maat of van voldoening over een bieding van een tegenstander;
 - e. geven van een aanduiding, dat men verwacht of van plan is een slag te winnen of te verliezen, vóórdat de slag voltooid is;
 - f. de kaarten dooreen mengen voordat omtrent het resultaat van het spel overeenstemming is verkregen;

- g. commentaar of handeling gedurende de bied- of speelperiode, die de aandacht vestigt op een voorval in die perioden, op de stand van de score of op het aantal reeds gewonnen of verloren slagen.

Naleving van goede manieren.

- (3) Een speler behoort te allen tijde tegenover zijn maat en tegenstander hoffelijke manieren in acht te nemen. Hij behoort zorgvuldig te vermijden een opmerking te maken of een handeling te doen, die een andere speler ergernis of hinder zou kunnen bezorgen of die het genoegen van het spel zou kunnen verstoren.
- Iedere speler behoort een onveranderlijke correcte wijze van bieden en spelen in acht te nemen, aangezien een afwijking van de juiste normen het ordelijk verloop van het spel kan verstoren.

Een speler dient zich te onthouden van:

- a. het gebruik van verschillende uitdrukkingen voor dezelfde bieding ¹⁾;
- b. veelvuldig herzien van biedingen of gespeelde kaarten tengevolge van eigen onoplettendheid;
- c. ongevraagd inlichtingen geven, die slechts als antwoord op een gestelde vraag verstrekt behoren te worden;
- d. aandachtig kijken naar een andere speler gedurende de bied- of speelperiode of naar de hand van een andere speler zoals bijv. met de bedoeling vast te stellen van welke plaats de te spelen kaart uit de hand wordt genomen;
- e. tijdens het spelen ongevraagd commentaar leveren op het bieden of op de juistheid van het contract;
- f. met de maat van hand wisselen, of zijn hand aan de maat laten zien, ongeacht of men de kans loopt hiervoor straf te krijgen;
- g. een kaart uit zijn hand nemen, vóórdat het zijn beurt is om voor- of bij te spelen;
- h. wanordelijk rangschikken van gespeelde kaarten, waardoor het moeilijk kan zijn de volgorde vast te stellen, waarin zij gespeeld zijn;
- i. slagen opeisen of afstaan indien er nog twijfel bestaat omtrent de afloop van het spel.

1) In Nederland moet het bieden volgens het wedstrijdreglement geschieden door het aantal trekken en de speelsoort te noemen of door het gebruik van één der woorden: pas, doublet of redoublet. Dus b.v. één klaveren, twee ruiten, drie sans-atout.

Gebruik van conventies.

- (4) Het is onwettig bij het bieden of het spelen enigerlei conventie te gebruiken, waarvan de betekenis mogelijk door de tegenstanders niet zal worden begrepen. Bied- of speelconventies behoren aan de tegenstanders te worden uitgelegd vóórdat één der spelers zijn kaarten heeft ingezien (zie art. 40).

Elke organisatie, die een wedstrijd uitschrijft, een vereniging, een wedstrijdcomité of een groep van spelers, die contract-bridge speelt, mag het gebruik van conventies in het spel, dat onder hun auspiciën plaats vindt, beperken.

Toeschouwers.

- (5) Een toeschouwer moet zich onthouden van ongevraagde opmerkingen of bijzondere gedragingen, van welke aard ook. Hij behoort na te laten om de aandacht te vestigen op een onregelmatigheid of een vergissing, of mee te spreken over enige zaak of reglementsartikel, behalve indien hem dit door de wedstrijd-leider wordt gevraagd.

HOOFDSTUK VIII.

DE SCORE.

Scoren bij wedstrijd-bridge.

Artikel 75. De score-tabel voor robber-bridge geldt voor wedstrijd-bridge met de volgende afwijkingen: Trekpunten behaald op een bord tellen niet mee voor het maken van een manche op een daarna gespeeld spel; premiepunten worden toegekend voor het maken van een deel-score, voor het maken van een manche, maar niet voor het maken van een robber; honneurs tellen niet in wedstrijden om match-punten of internationale match-punten.

DE PUNTENTABEL.

Art. 76. De puntentabel luidt als volgt:

Punten voor de leider	Geboden en gewonnen trekken in:		niet gedou-bleerd	Gedou-bleerd	
	Klaveren en Ruiten, elk		20	40	
	Harten en Schoppén, elk		30	60	
	Sans- Atout	} de eerste trek } elke volgende trek	40 30	80 60	
<p>Redoublet verdubbelt de punten voor gedoubleerde trekken. Kwetsbaarheid heeft geen invloed op de punten voor trekken. Honderd punten voor geboden en gewonnen trekken vormen een manche.</p>					
Punten voor	De leider	OVERSLAGEN		Niet kwetsbaar	Wel Kwetsbaar
		Niet gedoubleerd, per slag		Trekwaarde	Trekwaarde
		Gedoubleerd, per slag		100	200
	Het vervullen van een gedoubleerd of geredoubleerd contract		50	50	
	De tegen-spelers	D O W N S L A G E N		50	100
		Niet gedoubleerd, per slag		100	200
Gedoubl. } de eerste slag } elke volgende		200	300		
<p>Redoublet verdubbelt de punten voor gedoubleerde overslagen en downslagen, maar niet de 50 punten voor het vervullen van gedoubleerde contracten.</p>					
Punten voor de	Houder	Honneurs	} 4 honneurs van troef } 5 honneurs van troef of } 4 azen bij Sans-Atout	100 150	
	Leider	Slem, geboden en gemaakt		750 1500	
		Klein, niet kwetsb. 500, kwetsb. 750 Groot, niet kwetsb. 1000, kwetsb. 1500 Het maken van een manche, niet kwetsb. 300 kwetsb. 500. Het maken van een contract, geen manche, 50.		300	
<p>Doublet en redoublet hebben geen invloed op de punten voor slems of gemaakte contracten. Kwetsbaarheid heeft geen invloed op de punten voor honneurs. Punten voor honneurs tellen niet bij wedstrijden met toekenning van matchpunten.</p>					

Plichten van de officiële berekenaar van de scores.

Artikel 77. De wedstrijdleader is verantwoordelijk voor het opmaken van de scorestaat en de officiële uitslag, maar hij mag één of meer score-assistenten aanwijzen om deze taken onder zijn toezicht te verrichten.

De plichten van de wedstrijdleader of zijn score-assistenten houden o.a. in: het verzorgen van de officiële score-lijst, die dient te vermelden de score van elke deelnemer op elk spel behaald en zijn score- en rangnummer voor de zitting en voor de wedstrijd; het publiceren van de officiële score, zo spoedig mogelijk en goed in het oog lopend, zodat de spelers er kennis van kunnen nemen; de juistheid controleren van de door de spelers ingevulde scores; het verbeteren van kennelijk onjuiste noteringen; en het teruggeven van scorebiljetten, die mogelijk onjuist ingevuld kunnen zijn teneinde die te doen verifiëren en corrigeren.

Noteren van de resultaten.

Artikel 78. Na voltooiing van een spel uit elk bord berekent de noord-speler de scorepunten en noteert die op het daarvoor bestemde formulier onder vermelding van de volgende gegevens:

- a. het nummer van het gespeelde spel, de windrichting en het paarnummer van elk paar (of in persoonlijke wedstrijden van elke speler);
- b. het contract, eventueel onder toevoeging van gedoubleerd of geredoubleerd;
- c. de leider (noord, oost, zuid of west);
- d. de score-punten en de partij, die ze behaalde;
- e. elk ander gegeven, dat op het formulier gevraagd wordt.

Bekrachtiging van de score.

Artikel 79. Om zeker te zijn, dat de score juist is ingevuld, controleert de oost-speler of de west-speler, dat de berekening juist was en dat de score goed is ingevuld; hij parafeert daarvoor op de vereiste plaats van het formulier.

Score-methoden.

Artikel 80. De volgende score-methoden zijn volgens de spelregels erkend:

- a. toekenning van match-punten; (artikelen 81-86)
- b. toekenning van internationale match-punten, volgens door de World Bridge Federation vastgestelde schema's; artikelen 87-89)
- c. vergelijking volgens de behaalde score-punten; (artikelen 90-91).

Andere manieren van scoren zijn wel geoorloofd, mits de beoogde methode is goedgekeurd door de instantie, die de wedstrijd heeft georganiseerd, en tevoren is gepubliceerd ter kennisneming van de deelnemers.

TOEKENNING VAN MATCH-PUNTEN.

Match-puntenberekening bij paren- en persoonlijke wedstrijden.

Artikel 81. De scores moeten op zodanige wijze worden genoteerd, dat alle scores, die met het spel in dezelfde windrichting (noord-zuid of oost-west) zijn behaald, met elkaar kunnen worden vergeleken. Slechts lettende op de scores, die andere paren met hetzelfde spel in dezelfde windrichting hebben behaald, kent de wedstrijdleider één match-punt toe voor elke andere gelijke score en twee match-punten voor elke lagere score. Indien een arbitrale score is toegekend, krijgt elke andere deelnemer, die hetzelfde spel in dezelfde windrichting speelt, één match-punt voor zijn vergelijking met de arbitrale score.

Match-puntenberekening bij viertallen-wedstrijden met gebruikmaking van de „punt per bord”-telling.

Artikel 82. Bij viertallen-wedstrijden met toekenning van match-punten, uitsluitend voor het winnen van een spel, moeten de scores zodanig worden genoteerd, dat vergelijking

tussen de noord-zuid en de oost-west-scores van elk spel van elk viertal gemakkelijk mogelijk is. Aan een viertal worden twee match-punten toegestaan, indien het totaal van zijn noord-zuid en zijn oost-west-scores positief is, één tussen de noord-zuid en oost-west-scores van elk vier-matchpunt, indien het totaal precies 0 of slechts 10 is en 0 matchpunten, indien het totaal negatief is en meer dan 10.

Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met toekenning van match-punten.

Artikel 83. De aan elke deelnemer toegekende match-punten worden bijeengeteld en de deelnemer, die de meeste match-punten heeft behaald, is de winnaar. Indien het nodig is, de deelnemers in afdelingen of groepen te verdelen, moet vóór de aanvang van de wedstrijd worden bekend gemaakt, of er één winnaar zal zijn in de gehele wedstrijd of een afzonderlijke winnaar in elke afdeling of groep.

Gelijke resultaten.

Artikel 84. In een wedstrijd met toekenning van match-punten delen gelijk aankomende deelnemers de eer gelijkelijk, maar het wedstrijdcomité mag naar goeddunken bepalen, dat het gelijk-spel moet worden opgelost, om de prijzen te kunnen toekennen. In een selectie-wedstrijd moet een gelijk-spel tussen de laatste voor selectie in aanmerking komende worden opgelost om vast te stellen, wie geselecteerd wordt.

De organisatie, die de wedstrijd uitschrijft kan de voorwaarden bekend maken, onder welke een eventueel gelijk-spel zal worden opgelost of niet, en mag de manier bekend maken, waarop dit zal geschieden.

Oplossing van gelijk-spel bij paren- of persoonlijke wedstrijden.

Artikel 85. Als vastgesteld is, dat bij paren- of persoonlijke wedstrijden een gelijk-spel moet worden opgelost, telt elk spel, dat iedere gelijk aangekomen deelnemer heeft gespeeld, mee om tot de oplossing te geraken, ongeacht of de gelijk geëindigden dezelfde dan wel verschillende spellen en of zij

in dezelfde dan wel in verschillende groepen hebben gespeeld. Voor spellen, die twee of meer gelijk geëindigden hebben gespeeld, worden per spel twee punten toegekend aan de deelnemer, wiens match-punten voor dat spel hoger zijn dan die van een andere gelijk geëindigde deelnemer.¹⁾ Voor spellen, die slechts één van de gelijk geëindigde deelnemers heeft gespeeld, worden hem twee punten toegekend per spel, waarop zijn match-punten boven het gemiddelde zijn, één punt als ze juist het gemiddelde zijn en 0 punten als ze er beneden zijn. De deelnemer, die aldus het grootste aantal punten krijgt, krijgt het betere rangnummer.

- ¹⁾ Voorbeeld: Indien drie deelnemers gelijk eindigden en dezelfde borden speelden, dan wordt hen toegekend respectievelijk 4, 2 en 0 punten, indien ze een verschillende match-punten-score hadden, of 4, 1 en 1 punt, indien er één de hoogste score had en de beide anderen een gelijke, maar lagere score.

Oplossing van gelijk-spel bij viertallen-wedstrijden met toekenning van match-punten.

Artikel 86. Indien slechts twee teams gelijk geëindigd zijn en ze elkaar rechtstreeks hebben ontmoet, dan krijgt het viertal, dat in die ontmoeting(en) het grootste aantal match-punten behaalde, het betere rangnummer. Zijn die match-punten gelijk, dan krijgt het viertal, dat daarbij de meeste score-punten behaalde, het betere rangnummer. Zijn zowel de score-punten als de match-punten gelijk, of indien ze elkaar niet rechtstreeks ontmoet hebben, dan krijgt het viertal, dat de meeste score-punten op alle gespeelde borden behaalde, het betere rangnummer.

Indien meer dan twee teams gelijk geëindigd zijn, kan de organisatie, die de wedstrijd uitschreef, bepalen op welke wijze een gelijk-spel zal worden opgelost en de regeling daarvoor bekend maken.

TOEKENNING

VAN INTERNATIONALE MATCH-PUNTEN.

Berekening der punten.

Artikel 87. Elk bord wordt afzonderlijk gescoord in overeenstemming met een door de World Bridge Federation vastgestelde schaal, volgens welke de totaal-score (zonder premiepunten voor honneurs) wordt omgerekend in een daarvoor bepaald aantal internationale match-punten. ¹⁾

¹⁾ De sedert 1 september 1962 geldige schaal voor de omrekening in internationale match-punten luidt als volgt: Het verschil tussen de op elk spel aan de twee tafels gemaakte scores wordt op basis van deze schaal omgezet in internationale match-punten.

verschil in punten	I.M.P.	verschil in punten	I.M.P.	verschil in punten	I.M.P.
0 — 10	0	370 — 420	9	1500 — 1740	17
20 — 40	1	430 — 490	10	1750 — 1990	18
50 — 80	2	500 — 590	11	2000 — 2240	19
90 — 120	3	600 — 740	12	2250 — 2490	20
130 — 160	4	750 — 890	13	2500 — 2990	21
170 — 210	5	900 — 1090	14	3000 — 3490	22
220 — 260	6	1100 — 1290	15	3500 — 3990	23
270 — 310	7	1300 — 1490	16	4000 en meer	24
320 — 360	8				

Vaststelling van de winnaar.

Artikel 88. De internationale match-punten, die aan elke deelnemer zijn toegekend, worden opgeteld. Dit totaal kan onmiddellijk dienen om de winnaar aan te wijzen, maar het mag ook eerst volgens door de organisatie, die de wedstrijd heeft uitgeschreven, bekend gemaakte regels in andere eenheden worden omgerekend.

Gelijk-spel.

Artikel 89. Gelijke-spelen kunnen worden opgelost, mits de wijze, waarop dit zal geschieden, goedgekeurd is door de

organisatie, die de wedstrijd uitschreef en vóór de aanvang van de wedstrijd ter kennisneming van alle deelnemers is gepubliceerd.

BEREKENING NAAR TOTAAL-PUNTEN.

Vaststelling van de winnaar in wedstrijden om totaal-punten.

Artikel 90. Bij wedstrijden om totaal-punten is de deelnemer met het hoogste aantal score-punten van alle deelnemers, wier scores worden vergeleken, de winnaar. Premie-punten voor honneurs (zie de tabel in art. 76) tellen daarbij mee.

Oplossing gelijk-spel in wedstrijden om totaal-punten.

Artikel 91. De organisatie, die de wedstrijd uitschrijft, kan bepalen of in viertallen-wedstrijden om totaal-punten het gelijk-spel al dan niet zal worden opgelost en de regels daarvoor bekend maken.

TIJDSLIMIET VOOR HET HERSTEL VAN FOUTEN.

Gewonnen slagen.

Artikel 92. Alle vragen omtrent het aantal gewonnen slagen behoren aan de tafel te worden beslist. Ingeval van verschil van mening tussen de spelers behoort de wedstrijd-leider te worden ontboden. Nadat de ronde is beëindigd mag geen herstel meer plaats hebben, anders dan is voorzien in art. 74 (a) en in art. 94.

Protesten.

Artikel 93. Een protest (Hoofdstuk XI) mag slechts handelen over (a) een onrechtmatige of onbehoorlijke handeling van een deelnemer of (b) een handelwijze of beslissing van de wedstrijd-leider. Om voor behandeling in aanmerking te komen, moet een protest binnen 30 minuten na beëindiging van de zitting bij de wedstrijd-leider worden ingediend.

Verbeteringen in de score.

Artikel 94. Een verbetering in de score heeft betrekking op een door een speler of door de scorer gemaakte fout bij de

notering of de waardering. Elke officiële uitslag behoort de termijn te vermelden, gedurende welke verbeteringen kunnen worden aangebracht. Tenzij op de officiële uitslag anders vermeld, eindigt de periode voor het aanbrengen van verbeteringen 30 minuten nadat de officiële uitslag is klaar gekomen en voor inzage is vrijgegeven. De wedstrijd-leider of de organisatie, die de wedstrijd heeft uitgeschreven, mag een langere periode vaststellen.

HOOFDSTUK IX.

OPZET VAN HET TOERNOOI.

Organisatie die het toernooi uitschrijft.

Artikel 95. Elke organisatie mag wedstrijden uitschrijven, die volgens deze spelregels worden gespeeld. Deze organisatie heeft de volgende rechten en plichten:

- a. het aanstellen van de wedstrijdleader. Indien er geen niet-spelende wedstrijdleader is, behoren de spelers uit hun midden iemand aan te wijzen, die zijn functies waarneemt;
- b. het treffen van voorbereidende regelingen voor het toernooi, zoals het aanwijzen van speelgelegenheden, de accommodatie en het materieel;
- c. het bepalen van dag en uur van elke zitting;
- d. het bepalen van de voorwaarden van inschrijving, en het aannemen, dan wel zonder vermelding van redenen afwijzen van de inschrijving van een speler;
- e. het bekend maken van aanvullende bepalingen, die echter niet in strijd mogen zijn met deze spelregels.

Overdracht van bevoegdheden.

Artikel 96. De organisatie, die de wedstrijd uitschrijft, mag machtiging verlenen tot het houden van bepaalde toernooien of wedstrijden binnen haar territoriale grenzen. Zij mag elk der bovengenoemde bevoegdheden aan een plaatselijke organisatie of aan een toernooi-comité of aan een aangestelde wedstrijdleader delegeren.

HOOFDSTUK X.

DE WEDSTRIJDLEIDER.

Algemene verantwoordelijkheden.

Artikel 97. De wedstrijdleader is de officiële vertegenwoordiger van de organisatie, die de wedstrijd uitschrijft. Hij is verantwoordelijk voor de technische leiding van het toernooi. Hij is gebonden aan deze spelregels, evenals aan de door de organiserende instantie aangekondigde aanvullende bepalingen. Zijn rechten en plichten houden in:

- a. het aanstellen van de nodige assistenten om zijn taak te vervullen;
- b. het aanvaarden en noteren van de inschrijvingen;
- c. het vaststellen van passende speelvoorwaarden en bekendmaken daarvan aan de deelnemers;
- d. het handhaven van de orde en de zorg voor het regelmatig verloop van de wedstrijd;
- e. het toepassen en uitleggen van de spelregels;
- f. het opleggen van de toepasselijke straffen;
- g. het beslechten van onenigheden of, zo nodig, het voorleggen van een geschil aan de bevoegde commissie;
- h. het verzamelen van de scores en het maken van een opstelling van de resultaten;
- i. het ter kennis brengen van de officiële uitslagen aan de organiserende instantie.

De leider mag elke van deze plichten delegeren aan zijn assistenten, maar hij wordt daardoor niet ontheven van zijn verantwoordelijkheid voor de juistheid van de uitvoering.

Herstel van fouten in de gang van zaken.

Artikel 98. Het is de plicht van de wedstrijdleader om abuizen in de gang van zaken te herstellen, teneinde het ordelijk verloop van het spel te doen voortgaan op een wijze, die niet met de spelregels in strijd is. Daartoe mag hij een arbitrale score toekennen, vorderen dat het spelen van een spel wordt voortgezet of dat het wordt onderbroken en hij mag zich voorbehouden zijn beslissing omtrent enig feitelijk

punt of omtrent de toepassing van een spelregel nader te bepalen.

Bekendmaken van het recht tot protest.

Artikel 99. Indien de wedstrijdleader meent, dat een herziening van zijn beslissing omtrent enig feitelijk punt of omtrent zijn toepassing van de aan zijn inzicht overgelaten maatregelen mogelijk terecht zou kunnen zijn (b.v. als hij ingevolge art. 12 een arbitrale score heeft gegeven) behoort hij een deelnemer in kennis te stellen van zijn recht tot protest; maar zijn verzuim om dit te doen geeft een deelnemer geen recht op enige bijzondere compensatie.

Beslissing als men het over de feiten eens is.

Artikel 100. Indien de wedstrijdleader wordt ontboden voor het beslissen van een kwestie over de spelregels, de te volgen gang van zaken of de bied- en spelmanieren, behoort hij, indien overeenstemming over de feiten bestaat, als volgt te werk te gaan:

- a. indien in de spelregels geen straf is bepaald en er geen aanleiding voor hem bestaat van de aan zijn inzicht overgelaten maatregelen gebruik te maken, behoort hij de spelers opdracht te geven verder te gaan met bieden en spelen;
- b. indien een geval kennelijk onder een spelregel valt, die een voldoende straf voor de onregelmatigheid voorschrijft, behoort hij die straf op te leggen en toe te zien, dat die wordt ondergaan;
- c. indien de spelregel het recht tot keuze tussen twee of meer straffen toestaat, behoort hij deze straffen uit te leggen en toe te zien, dat een juiste straf wordt gekozen en ondergaan;
- d. indien een onregelmatigheid plaats vond, waarvoor geen voldoende straf in de spelregels is voorgeschreven, mag hij een arbitrale score toekennen.

Beslissing als men het over de feiten oneens is.

Artikel 101. Als de spelers het niet eens zijn over feiten, welke een onontbeerlijk gegeven vormen voor de wedstrijdleader om tot een beslissing te komen, dient de wedstrijd-

leider zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen, welke zijn beslissing in elke hem ter kennis gebrachte weergave van de feiten zou moeten zijn. Als hij overtuigd raakt, dat hij de feiten voldoende zeker heeft vastgesteld voor het nemen van een juiste beslissing, behoort hij die dadelijk te nemen. Anders behoort hij aan de hand van de meest waarschijnlijke weergave der feiten een voorlopige regeling te treffen en behoort hij de spelers op te dragen het spel dienovereenkomstig voort te zetten, onverminderd hun recht tot protest tot vaststelling van de feiten, zoals voorzien in Hoofdstuk XI.

Arbitrale score in viertallen-wedstrijden.

Artikel 102. In viertallen-wedstrijden behoort de wedstrijd-leider een arbitrale score toe te kennen, indien dit nodig is tengevolge van een onregelmatigheid, waaraan één paar schuldig en het andere paar onschuldig is, vooropgesteld, dat de ploeggenoten van het niet schuldige paar het spel reeds eerder met een gunstig resultaat hebben gespeeld. In dat geval behoort de wedstrijd-leider, zo het gaat om een plus-score per bord, aan het niet schuldige viertal de twee match-punten toe te kennen; indien de beoordeling in internationale match-punten plaats vindt of er om totaal-punten wordt gespeeld, behoort hij de punten toe te kennen, die het niet-overtredende viertal waarschijnlijk zou hebben gewonnen, indien geen onregelmatigheid was begaan.

Vervanging door een nieuw bord.

Artikel 103. Bij viertallen-wedstrijden behoort de wedstrijd-leider, indien de tijd zulks toelaat, inplaats van een arbitrale score toe te kennen, een nieuw spel te laten spelen; indien:

- a. geen der viertallen schuld heeft, of beide viertallen aan de overtreding hebben deel gehad; of
- b. slechts één der partijen schuld heeft, maar haar ploeggenoten het spel tevoren reeds met een gunstig resultaat hebben gespeeld; of
- c. de ploeggenoten van de betrokken spelers het spel nog niet hebben gespeeld.

Het nieuwe bord moet, om de score tussen hen vast te stellen, door beide paren van de betrokken vierfallen worden gespeeld, maar niet noodzakelijkerwijze door de andere deelnemende viertallen.

Onklaar bord.

Artikel 104. Een bord wordt als onklaar beschouwd, indien de wedstrijdleader vaststelt, dat één of meer kaarten in een verkeerd vak zijn gestoken en dit tot gevolg heeft gehad, dat deelnemers, wier score rechtstreeks met die van andere deelnemers moest worden vergeleken, het bord niet in dezelfde samenstelling der handen te spelen kregen. In dergelijke gevallen stelt de wedstrijdleader zo goed mogelijk vast, welke scores op het bord zijn behaald in de oorspronkelijke samenstelling en welke in de gewijzigde samenstelling. Hij verdeelt de behaalde scores op deze basis in twee groepen en beoordeelt elke groep afzonderlijk met inachtneming van de volgende richtlijnen:

- a. in een paren- of persoonlijke wedstrijd kent hij voor elke score de match-punten toe, zoals bepaald in art. 81, vermeerderd met één match-punt voor elke score in de andere groep;
- b. in viertallen-wedstrijden om match-punten per bord stelt hij de gevallen vast waarin de scores van de teams met dezelfde handen gemaakt waren. Deze scores blijven geldig. In alle andere gevallen wordt verwezen naar de beoordeling in match-punten voor paren, zoals geregeld in art. 81, en
 1. indien beide paren van het viertal volgens parenbeoordeling boven het gemiddelde hebben gespeeld of indien één paar boven het gemiddelde heeft gespeeld en het andere juist gelijk aan het gemiddelde, dan worden aan het viertal twee match-punten toegekend;
 2. indien één paar van het viertal boven het gemiddelde en het andere beneden het gemiddelde heeft gespeeld of indien beide paren juist het gemiddelde hebben behaald, dan krijgt het viertal één match-punt;

3. indien beide paren van een viertal beneden het gemiddelde hebben gespeeld, of indien één paar juist het gemiddelde heeft behaald en het andere paar beneden het gemiddelde is gebleven, dan krijgt het viertal 0 match-punten.
- c. bij wedstrijden om totaal-punten of om internationale match-punten wordt het spel overgegeven en door beide paren overgespeeld; de op het oorspronkelijke spel eventueel behaalde resultaten zijn ongeldig.

Alternatieve handelwijzen.

Artikel 105. Indien ter zake dienende richtlijnen niet zijn aangegeven, behoort de wedstrijdleder de gang van zaken te volgen, zoals in de artikelen 102, 103 en 104 is aangegeven. De instantie, die de wedstrijd uitschrijft is in het bijzonder bevoegd meer gedetailleerde en nauwkeurige methodes voor te schrijven voor het treffen van regelingen, onder voorwaarde, dat die vóór de aanvang van de wedstrijd worden bekend gemaakt.

Maatregelen, aan het inzicht van de wedstrijdleder overgelaten.

Artikel 106. Indien de door de wedstrijdleder te volgen gedragslijn niet duidelijk in de spelregels is aangegeven en in het bijzonder waar het geven van strafpunten of het bepalen van de strafmaat aan zijn inzicht is overgelaten, behoort hij de volgende algemene principes in acht te nemen:

- a. indien volgens de spelregels vrijheid van opvatting is toegestaan, behoort de straf of het herstel in overeenstemming te zijn met de aard en de ernst van de overtreding;
- b. in twijfelgevallen en in het bijzonder, indien de spelers het over de feiten niet eens zijn, behoren de oorspronkelijke rechten en het meest waarschijnlijke resultaat van elke partij zo nauwkeurig mogelijk te worden bepaald;
- c. geen enkele deelnemer mag een wezenlijk voordeel genieten ten koste van een andere, tenzij de schuld van de ene duidelijk is aangetoond en de andere in elk opzicht vrijuit gaat.

Toekennen van punten als schadeloosstelling.

Artikel 107. In een paren- of persoonlijke wedstrijd, als een niet-in-overtreding zijnde deelnemer buiten zijn schuld of verkiezing is gedwongen een arbitrale score te aanvaarden, behoort aan die deelnemer een minimum van 60% van de op het bord beschikbare match-punten te worden toegekend, of het percentage aan match-punten, dat hij op alle gedurende de zitting inderdaad gespeelde spellen gemiddeld behaalde, indien dit hoger is dan 60%.

Straffen in persoonlijke wedstrijden.

Artikel 108. In persoonlijke wedstrijden past de wedstrijd-leider de strafbepalingen van dit reglement en de bepalingen omtrent het toekennen van een arbitrale score gelijkelijk toe tegenover beide spelers van de overtredende partij, zelfs als slechts één van hen voor de onregelmatigheid verantwoordelijk is. De wedstrijd-leider mag echter bij het toekennen van arbitrale scores geen strafpunten aan de maat van de overtreder geven, als volgens zijn mening deze maat in geen enkel opzicht voor de overtreding verantwoordelijk is.

Disciplinaire straffen.

Artikel 109. Behalve het ten uitvoer leggen van de strafbepalingen van de reglementen behoort de wedstrijd-leider bovendien disciplinaire strafpunten te geven voor enige overtreding, waardoor het spel onnodig vertraagd of belemmerd wordt, waardoor andere deelnemers in ongelegenheid komen, waardoor de goede gang van zaken wordt verstoord of waardoor het toekennen van arbitrale scores noodzakelijk wordt gemaakt. De volgende overtredingen komen in aanmerking voor het opleggen van disciplinaire straf, doch zulks behoeft niet tot de opgesomde gevallen te worden beperkt. ¹⁾

- a. traagheid, met inbegrip van te laat komen bij de aanvang van de zitting en te laat plaats nemen na een wisseling;
- b. onnodig langzaam spelen;
- c. bespreking van de bieding, van het spelen of van het resultaat van het bord op zodanige wijze, dat dit aan een andere tafel kan worden afgeluisterd;

- d. tijdens de zitting vergelijken van scores met die van andere deelnemers;
 - e. het aanraken of in de hand nemen van kaarten van een andere speler (zie art. 7);
 - f. één of meer kaarten in een verkeerd vak van het bord steken;
 - g. enig abuis in de gang van zaken (zoals b.v. het nalaten de kaarten te tellen, het spelen van een onjuist bord, enz.), waardoor het geven van een arbitrale score — aan welke deelnemer ook — noodzakelijk wordt;
 - h. het nalaten om onmiddellijk te voldoen aan voor het toernooi geldende bepalingen of aan opdrachten van de wedstrijdleader;
 - i. onbehoorlijk of onhoffelijk gedrag.
- 1) De instantie, die de wedstrijd uitschrijft, kan als handleiding voor de wedstrijdleader een schaal van toepasselijke straffpunten opstellen, in verhouding tot het totale aantal matchpunten, dat op een spel te behalen is.

Schorsing en uitsluiting van spelers.

Artikel 110. Om zijn plicht, de orde en de discipline te handhaven te kunnen volvoeren, heeft de wedstrijdleader de speciale bevoegdheid om:

- a. een speler voor de duur van de zitting of een gedeelte daarvan te schorsen (de beslissing te dezer zake van de wedstrijdleader is definitief);
- b. een speler, een paar of een viertal om enigerlei reden, die goedkeuring behoeft van het toernooi-comité of van de organiserende instantie, uit te sluiten.

HOOFDSTUK XI.

PROTESTEN.

Het recht tot protesteren.

Artikel 111. Een speler kan protesteren om herziening te verkrijgen van een door de wedstrijdleader of één van zijn assistenten genomen beslissing, mits het protest wordt ingediend binnen 30 minuten na het einde van de zitting. Het protest komt niet voor behandeling in aanmerking,

tenzij de beide maats van het paar (behalve in persoonlijke wedstrijden) of een meerderheid van het viertal met het protest instemmen. Een afwezig lid wordt geacht in te stemmen.

Beslissing van het toernooi-comité op protesten.

Artikel 112. Alle protesten moeten worden ingediend bij de wedstrijdleader. Indien het protest naar de mening van de wedstrijdleader ongegrond is, dient hij de protesterende speler daarop te wijzen en hem er van in kennis te stellen, dat het toernooi-comité of de protest-commissie een disciplinaire straf kan opleggen, als het protest ongegrond wordt gevonden.

Indien de wedstrijdleader het protest aanvaardt, of indien de speler het wenst te handhaven, dan moet de wedstrijdleader het doorgeven aan het toernooi-comité of aan de protest-commissie (onderworpen aan het bepaalde in art. 113-116) ter beoordeling van en beslissing over dat gedeelte van het protest, hetwelk de vragen betreft van feitelijke aard of van de toepassing van maatregelen, overgelaten aan het inzicht van de wedstrijdleader. Het toernooicomité mag de beslissing van de wedstrijdleader niet te niet doen voor zover het een spelregelpunt betreft of de toepassing van zijn disciplinaire bevoegdheden, maar het kan tegen diens beslissing in beroep gaan bij de landelijke autoriteit of de daarvoor aangewezen commissie.

Beslissing van de wedstrijdleader op protesten.

Artikel 113. De wedstrijdleader behoort de volgende gevallen te beoordelen en daarin te beslissen:

- a. enig deel van een protest van een speler, dat betrekking heeft op de spelregels;
- b. een protest, dat een kwestie van feitelijke aard betreft of de toepassing van maatregelen, overgelaten aan het inzicht van de wedstrijdleader, doch slechts indien er geen toernooi-comité aanwezig is of dit niet kan vergaderen zonder het regelmatig verloop van de wedstrijd te verstoren.

De wedstrijdleader mag terugkomen op elke vroegere, door

hem of zijn assistenten genomen beslissing. Een speler kan protesteren (vooropgesteld, dat hij dit onverwijld doet) bij de landelijke autoriteit inzake de beslissing van de wedstrijd-leider over spelregelaangelegenheden, nadat door deze een verhoor is gehouden.

Getuigenverhoor.

Artikel 114. Indien een toernooi-comité, een protest-commissie of een wedstrijd-leider een protest beoordeelt, dienen allereerst de feiten te worden vastgesteld en alle personen, behoren van het verhoor te worden uitgesloten, behalve de leden van het comité, de commissie, de wedstrijd-leider, de reclamanten, hun tegenspelers en de in verhoor genomen getuigen. Als door een toernooi- of protestcommissie een protest wordt behandeld, behoort bovenal aandacht te worden geschonken aan de verklaring van de wedstrijd-leider omtrent alles, wat in zijn bijzijn is gezegd of gedaan.

Verkiezbaarheid van de leden van een commissie.

Artikel 115. Een toernooi-comité, een protest-commissie of een landelijke autoriteit heeft zelf de beslissing ten aanzien van het aantal en de verkiezbaarheid van haar leden, maar geen persoon mag medewerken aan de beslissing op een protest, indien hij of zijn maat of één van zijn ploeggenoten in de betreffende wedstrijd, belanghebbende is.

Protest bij de landelijke autoriteit.

Artikel 116. Indien zulks praktisch uitvoerbaar is, behoort een protest door de landelijke autoriteit te worden aangehoord en mondeling te worden behandeld en beslist ter plaatse van het toernooi. Anders behoort de wedstrijd-leider het protest dadelijk aan de landelijke autoriteit te zenden, vergezeld van een schriftelijke verklaring omtrent de feiten, zoals ze door het toernooi-comité of door de wedstrijd-leider zijn bevonden; verder dient te worden bijgevoegd een verklaring omtrent zijn oordeel over de reglementaire aspecten van het geval en eventuele aanvullende beschouwingen die de reclamanten menen te moeten verstrekken. Een beslissing van de landelijke autoriteit brengt geen ver-

andering in de rangschikking van de deelnemers aan de wedstrijd, tenzij dit in de beslissing uitdrukkelijk is bepaald.

AANHANGSEL.

Onklaar bord (zie ook art. 104).

Een bord wordt als onklaar beschouwd, indien de wedstrijd-leider vaststelt, dat één of meer kaarten in een verkeerd vak van het bord zijn gestoken en dit tot gevolg heeft, dat deelnemers het spel niet in de oorspronkelijke samenstelling kunnen spelen. Indien de fout onmiddellijk wordt opgemerkt en slechts aan één tafel de gelegenheid wordt gemist het spel in de oorspronkelijke samenstelling te spelen, dan geldt het volgende:

1. in paren- of persoonlijke wedstrijden kent de wedstrijd-leider aan de spelers, die het spel niet kunnen spelen een score toe, zoals vastgesteld in art. 107, dan wel de gemiddelde score, behaald gedurende de gehele zitting, indien deze hoger is;
2. in viertallen-wedstrijden om match-punten per spel of om internationale match-punten zullen de viertallen, die het spel niet in de oorspronkelijke samenstelling kunnen spelen, indien de tijd zulks toelaat, een nieuw spel spelen. Anders kent de wedstrijd-leider een arbitrale score toe.

HOOFDSTUK XII.

VOORSCHRIFTEN VAN DE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE.

(van deze voorschriften mag door de organisatie, die de wedstrijd uitschrijft worden afgeweken).

Onjuist aantal kaarten en verwisselde handen.

Artikel 117. In een wedstrijd, waar viertal tegen viertal gespeeld wordt in competitie-verband gelden de volgende bepalingen betreffende een onklaar bord:

Indien het bord is gespeeld en:

- a. er zich in enige hand een onjuist aantal kaarten bevindt, welk abuis wordt geconstateerd, vóórdát een speler, die een onjuist aantal kaarten heeft, zijn kaarten heeft ingezien of geen speler met meer dan 13 kaarten ze

- heeft ingezien, dan wordt het bord door de wedstrijd-leider hersteld en is er geen straf;
- b. een speler van elk team zijn kaarten inziet zonder ze te hebben geteld, terwijl elk van hen een onjuist aantal kaarten heeft, dan zal de wedstrijd-leider de onklare handen herstellen door de overtollige kaarten er uit te nemen, resp. de ontbrekende kaarten er aan toe te voegen en er is geen straf;
 - c. een speler zijn kaarten heeft gezien en hij heeft er 14 of meer dan geldt als straf, dat 5 match-punten zullen worden afgetrokken voor elke honneur, die zich ten onrechte in zijn hand bevond; voor elke kaart lager dan de 10 worden 3 match-punten afgetrokken. De kaarten worden op de juiste wijze gerangschikt en het spel wordt voortgezet, indien de overtollige kaart(en) aan één van de tegenspelers behoorde(n);
 - d. als beide spelers van hetzelfde team (b.v. N en Z) in hun kaart kijken alvorens te ontdekken, dat de éne 14 of meer kaarten bevat en de ander 12 of minder, dan geldt als straf: voor elke honneur, die zich in een onjuiste hand bevond worden 6 match-punten van hun score afgetrokken en voor elke lagere kaart 4 match-punten. De handen worden hersteld en het spel wordt voortgezet;
 - e. het bord bij het insteken der kaarten in kamer 1 een kwartslag is gedraaid wordt de partij van de noord-speler in kamer 1, die daarvoor verantwoordelijk is, gestraft met 4 match-punten aftrek van zijn score en het spel moet in beide kamers worden overgespeeld. Indien de fout wordt ontdekt, nadat begonnen is het spel te spelen, mag de wedstrijd-leider de straf verhogen, indien daartoe bij vergelijking van het resultaat in de eerste kamer met het contract in de tweede aanleiding bestaat;
 - f. het bord in de tweede kamer in de verkeerde windrichting wordt neergelegd en enige speler zijn kaarten heeft ingezien, dan wordt het team van de noordspeler in de tweede kamer gestraft met 4 match-punten aftrek, omdat de noordspeler er voor verantwoordelijk is, dat het bord op de juiste wijze wordt neergelegd; het spel moet in beide kamers worden overgespeeld, maar als het bord wel juist op de tafel is gelegd en oost of west neemt de

kaarten van noord of zuid uit het bord en kijkt die in, dan is art. 16 van toepassing.

Selectie-zittingen.

Artikel 118. In wedstrijden van twee of meer zittingen, kunnen één of meer daarvan worden bestemd om de deelnemers te selecteren, die in de volgende zittingen mogen blijven spelen. In zo'n geval behoort de wedstrijdleader vóór het einde van de eerste voor selectie geldende zitting bekend te maken, hoeveel deelnemers geplaatst zullen worden, benevens de wijze waarop de selectie zal geschieden, en verder of — en zo ja in hoeverre — het resultaat van de selectiewedstrijd(en) zal meetellen bij de vaststelling van de eindstand.

RESERVES.

Artikel 119. Nadat het aangekondigde aantal deelnemers is gekozen, worden alle overige deelnemers reserves. Als de geplaatsten zijn gekozen uit het gehele veld van deelnemers worden de reserves gerangschikt in volgorde van hun resultaat in de selectiewedstrijd(en). Als de deelnemers oorspronkelijk in verschillende groepen hebben gespeeld, waarvan een vastgesteld aantal deelnemers is geplaatst, dan wordt de eerste opengekomen plaats in elke groep, ingenomen door de best geklasseerde reserve van die groep.

Verder open gekomen plaatsen worden ingenomen door reserves uit dezelfde groep of uit het gehele veld, naar gelang door de organisatoren van het toernooi is vastgesteld.

Artikel 120. Indien een geplaatste deelnemer in een zitting verhinderd is te spelen of bij de aanvang van het spelen niet aanwezig is, dan laat de wedstrijdleader de eerste reserve invallen. In een paren-wedstrijd moeten de beide maats aanwezig zijn; anders verliest het paar zijn plaats en deze wordt door een reserve-paar ingenomen.

Artikel 121. Een reserve geldt als tijdelijk vervanger van de geplaatste deelnemer tot het sein voor de tweede ronde is gegeven. Daarna krijgen de reserves alle rechten en mogen de oorspronkelijk geplaatste deelnemers hun plaats niet meer opeisen.

Invallers in paren- of persoonlijke wedstrijden.

Artikel 122. Indien een speler, die op de juiste wijze heeft ingeschreven in een wedstrijd, door ziekte, dringende zaken of andere voldoende redenen verhinderd is te spelen, mag hij of zijn maat van de wedstrijdleader toestemming vragen van een invaller gebruik te maken. De wedstrijdleader kan de invaller aanvaarden, — met inachtneming van de in het volgende artikel genoemde beperkingen — indien hij meent, dat de opgegeven reden geldig is en dat de rechten van de andere deelnemers niet zullen worden geschaad.

Artikel 123. Het aantal zittingen, waarvoor een speler een invaller mag hebben, is beperkt door de volgende bepalingen:

- a. een deelnemer, die in een wedstrijd van één enkele zitting in meer dan 50% van het aantal borden een vervanger heeft, is uitgeschakeld. Indien de vervanger 50% of meer der borden heeft gespeeld, krijgt hij de rechten van de oorspronkelijke deelnemer;
- b. in een wedstrijd van twee of meer zittingen (maar zonder afvalstelsel) is een speler, die gedurende meer dan een gehele zitting door een invaller is vervangen, uitgeschakeld;
- c. in een wedstrijd met één selectie-zitting is een speler niet verkiesbaar voor de vervolgwedstrijd(en), indien hij niet tenminste ongeveer 1/3 der spellen van de selectie-zitting heeft gespeeld;
- d. in een wedstrijd met twee of meer selectie-zittingen mag een speler gedurende niet meer dan één volledige selectie-zitting een invaller hebben. Een invaller kan echter een eigen recht op selectie verkrijgen, indien hij aan op één na alle selectie-zittingen van begin tot eind heeft deelgenomen;
- e. een speler, die eerder als deelnemer aan de wedstrijd was ingeschreven, mag niet als invaller optreden;
- f. vervanging door een invaller, waarbij deze bepalingen zijn overtreden en elke niet door de wedstrijdleader goedgekeurde vervanging, schakelen de oorspronkelijke speler, de invaller en (in een parenwedstrijd) de maat uit;

g. de wedstrijdleader mag in geval van nood invallers opstellen, indien dit noodzakelijk is voor het regelmatig verloop van de wedstrijd. Indien dit aanleiding geeft tot uitschakeling van enig deelnemer, dan behoort deze hiervan te worden verwittigd op het tijdstip, dat de invaller wordt opgesteld.

Invallers in viertallen-wedstrijden.

Artikel 124. In viertallen-wedstrijden mag elk team uit zes leden bestaan.¹⁾ Indien oorspronkelijk slechts vier leden zijn ingeschreven, mogen later meer leden worden ingeschreven, maar dit mogen niet spelers zijn, die eerder als lid van een ander team zijn ingeschreven. Indien een team vijf of zes leden heeft opgegeven, waarvan er echter slechts vier hebben gespeeld, dan mogen de andere leden, onder kennisgeving aan de wedstrijdleader, door nieuwe worden vervangen. Indien alle leden van het team hebben gespeeld en om een geldige reden nog een lid nodig is, mag de wedstrijdleader een invaller aanwijzen, maar deze mag niet tevoren als speler van een ander team zijn ingeschreven.

¹⁾ De wedstrijd-organisatie mag meer leden toestaan.

Artikel 125. Een viertal mag zelf bepalen welke zijner leden in een bepaalde zitting zullen spelen en hoe de paren zullen zijn samengesteld; maar wijziging in de spelers of de samenstelling der paren is gedurende een zitting slechts met toestemming van de wedstrijdleader toegestaan.